

"Dacă vor tăcea aceştia, pietrele vor striga."
(Ist. Evanghelie după Luca 19, 40)

CUVÂNTUL LEGIONAR

Periodic al tineretului român naționalist ortodox

- în duhul NATIONAL CREȘTIN al lui Corneliu Zelea Codreanu -

Anul III, Nr. 25, SEPTEMBRIE 2005 Apare la jumătatea lunii 1 leu nou (10 000 lei vechi)

Director: NICADOR ZELEA CODREANU

CUPRINS:

Ideologie Cei "șapte ani de acasă"

Zig-zag pe mapamond Budapest

Apariție de carte Const. Papanace - Diverse stiluri de luptă
Şerban Milcoveanu - Enciclopedie

Aniversarea Căpitanului Viziunea istoricilor

Din culisele Legiunii Sunt simist, dar mă tratez (XII)

Actualitate O altă vedere de pe "centura" politicii

Doi ani de la apariția revistei

Corespondență Romano-catolicismul; "...Escu"; Semnale

Concurs, Poșta Redacției

Supliment Comemorarea masacrării elitei legionare

LUNA ACEASTA S-AU ÎMPLINIT:

- 106 ANI DE LA NAȘTEREA CĂPITANULUI,
- 66 ANI DE LA MASACRAREA ELITEI LEGIONARE
și
- 2 ANI DE LA APARIȚIA "CUVÂNTULUI LEGIONAR" !

MAREA ARMATĂ TĂCUTĂ

În ultima zi a lunii august s-a difuzat pe toate posturile de radio și TV un sondaj C.U.R.S. având ca temă, printre altele, intențiile de vot ale electoratului român. Nimic neobișnuit; alianța de la guvernare mai scade sau mai crește. Mapelele scenelor politice românești se străduiesc și el cum pot, să fie mai convingători sau mai duri, mai flexibili, mai subtili sau mai categorici, într-o campanie electorală perpetuă. O cifră rămâne însă constantă și anume: procentul celor care declară categoric refuzul lor de a mai vota.

Până acum erau prezentați sub denumirea de indeciș; îată că acum pomeniți îndeciș și-au spus pe numele adevărat în așa proporție încât diplomaticul C.U.R.S. i-a scăpat "porumbelul"! Atenție: 43% din electoratul românesc declară că refuză să acrediteze cu votul său degradanta mascaradă politică a ultimilor 15 ani!

Românii sunt total nemulțumiți

Afirmarea din titlu de mai sus ar putea să producă replica aparent justificată că și alii sunt nemulțumiți; și nemți, și francezi, și americanii etc., etc. Așa este, dar nemulțumirile românilor sunt legate de supraviețuire. Pentru un sfert din populația țării problema se pune în termenii cel mai acușit: "Voi rezista în lama aceasta?"

Să ne întoarcem totuși la subiect: acești 43% din electorat contestă două aspecte: un aspect economic și un aspect politic.

Din punct de vedere economic nemulțumirile sunt cele îndeobște cunoscute: salariile mici, pensiile foarte mici, inventarea de nenumărate noi impozite, mărarea celor vechi la cifre astronomice, accize insuportabile, creșterile de prețuri la utilități și servicii - total nejustificate, pretextând când le convine și unde le convine "alinierarea" la prețurile din Uniunea Europeană (la salarii de cel puțin 10 ori mai mici); repartizarea venitului național nejudicios, contractarea de lucrări de infrastructură la nivel național la prețuri fără justificare, acceptarea în continuare de intermediari și diferențele lor lucrări (așa-numite "căpușe") care se fac în dauna banului public, deturarea de sume de ordinul miliarde de

la asigurările sociale pentru acoperirea găurilor produse prin proastă administrație sau furturi, lăsând spitalele sau alte aşezăminte de sănătate fără bani de hrană și medicamente; crearea climatului, juridic și chiar social favorabil îmbogățirii clientelei politice care va subvenționa (din ce buzunar, al lor?) campaniile electorale și propaganda de partid, și multe altele care nu-mi vin acum în minte.

Îată cîteva justificări pentru pierderea interesului și încrederii electoratului român în actualele formațiuni politice.

Sistemul democratic prevede alternanța la putere a principalelor partide sau coaliții – adică vezi Doamne, românul alege în deplină libertate și în conștiință de cauză: între dracu și tat-său! Între un trandafir și trei trandafiri (ăștia cu trei trandafiri se trag din spate lumea florăreselor).

Liberalii sunt de decor, PRM are rolul polițistului bun (cel rău fiind comuniștii), conservatorii nu intră în ecuație, preocupăți de balanța măslinătă, iar UDMR reprezintă interesele populației maghiare din România, care, eufemistic vorbind, nu are nici în clin, nici în mânecă cu interesele României și ale românilor.

Știți ce i-a zis Dumnezeu lui Adam, atunci: "Adame, alege-ți o femeie!" Democrația schițoasă din România (dacă o fi și altfel pe undeva) ne oferă aceste două alternative: Eva sau soră-sal.

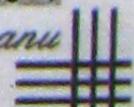
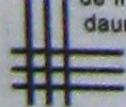
Românii au așteptat cu oarecare speranță să cadă de la putere „social democratii” care miroseau de la o poștă a comuniști și care acum au scos de la naftalină steagurile roșii cu secera și cloanul, poartă tricouri de aceeași culoare, cu inscripționarea „CCCP” (adică USSR, inițialele rusești ale Uniunii Sovietice) și înfățișarea unei cunoștuță în perioada comunistă a criminalului terorist tovarăș al lui Fidel Castro, Che Guevara.

Actuala coaliție, după aproape zece luni de guvernare, nu a reușit să trezească speranțele românilor și aș zice că, din contră, țara este din ce în ce mai speriată de ce își se coace! Bineînțeles,

(continuare în pag. 2)

Nicador Zelea Codreanu

Pag. 1

nimeni nu și închipuia rezolvarea problemelor; dar aștepta semne de mai bine.

Procente și procente

Am urmărit în acele zile discuțiile interminabile pe principalele posturi de televiziune despre opțiunile electoratului român: se discuta la aceeași oră cu alți și alții invitați despre creșterile și scăderile procentuale în sondajul preferințelor.

Creșterea cu un procent sau descreșterea cu un procent era întoarsă pe toate fețele de cei prezenti în emisiune, de alții contactați prin telefoane nesfărșite. Domni și doamne, ziaristi, persoane sau personalități politice încercau să găsească justificări, să facă pronosticuri dându-și ochii peste cap, încercând să pună în undă surâsul de politician versat și de succes, exersat cu trudă acasă în oglindă.

Foști speakeri - actuali ziaristi - manifestându-și superioritatea, cunoștințele enciclopedice și dozându-și agresivitatea în funcție de calibrul interlocutorului, s-au ocupat de mici variații de procente ale partidelor; nu am auzit pe nici unul, măcar în treacăt să pomenească de aproape jumătate din electorat ce nu își găsește identitatea în nici o formă politică românească!

Oare această Jumătate de electorat este formată din neadaptați, curioși, neînteleğători sau neînțeleși?

Nici vorbă!

Chiar de ar fi așa, pot fi ei ignoranți?

Nu se întrebă nimeni dintre "genile" mediei scrise sau vizuale de care văd că nu ducem lipsă, ce se întâmplă cu aproape jumătate dintre români cu drept de vot?

Cine sunt acești protestatați?

În mare vorbind, sunt oameni care nu își pot identifica opțiunile politice în special, dar și soluțiile economice și sociale, în nici o formă politică din cele existente: sunt oameni din pătura mijlocie, cu studii universitare și medii, activi dar și pensionari, tineri dezamăgiți de promisiunile mincinoase din programele de guvernare sau care și închipuiu altfel post-decembrismul românesc.

Întrebări: Cine sunt ei?

MAREA ARMATĂ TĂCUTĂ, neangajată în nici un fel în politică, caracterizată de o naivitate totală, bine exploatață, și care își exprimă participarea la treburile cetății de obicei o dată la câțiva ani, prin vot - aceasta în mod teoretic, pentru că practic au renunțat și la acesta într-o proporție covârșitoare.

Oare m-am agățat de acest procent ca de o găselină de moment? Nicidcum! Gândiți-vă o clipă la absentismul din ce în ce mai mare înregistrat de la o legislatură la alta, amintiți-vă de miciile discuții cu prietenii, cunoscuții sau vecinii, despre opțiune și, în consecință, despre participarea la vot; despre constatarea că nu avem cu cine să votăm, că „toți sunt o apă și un pământ”, că nu facem altceva decât să schimbăm din patru în patru ani „niște hoți cu alți hoți”.

Cui folosește absentismul

„Pentru ca răul să triumfe este suficient ca oamenii buni să nu facă nimic”. Este atâtă adevăr și atâtă actualitate în această maximă, încât o repet ori de câte ori am ocazia și aş face cu ea milioane de afișe, să împânzesc țara cu ele.

Ce aș vrea să înțeleagă cititorul din această simplă frază: **există o singură soluție pe termen mediu pentru ca țara să lasă din nevoie: transformarea măcar a unei părți din acest 43% în militanți conștienți, activi, perseverenți, pentru o politică normală în România.**

Celor care mă vor acuza poate de patetism caragialeșc le voi spune: **altă țară noi nu mai avem, ca alții, și de ea trebule să ne legăm soarta și să o facem mai bună - dacă nu vrem să ajungem hoților disprețuți prin alte țări sau, Doamne ferește, hoților disprețuți în propria țară!**

Apropos de maxima de mai sus: există oameni buni și oameni răi în România?

Există, ca peste tot în lumea aceasta.

Dar cum îl putem identifica, după un deget în plus, ca într-un serial cu invazia extratereștrilor?

Ar fi simplu și eficient. Totuși, pentru omul de pe stradă nu este greu de a identifica dușmanul său sau al neamului.

Aceștia sună **hoți** -- de la cel de buzunar, din autobuz, și cel de găini, din mediul rural, la cei care cutremură economia cu tunuri de zeci sau sute de milioane de dolari; sunt cei care cu un salariu de funcționar își fac vile, moșii și lahoturi.

Alții, care nu au și nu au avut niciodată salariu, nu au firme sau pământ, trec pe lângă tine cu limuzine scumpe de ultimul tip, spărgându-ți timpanele cu muzică etnică și cu priviri pline de dispreț căci tu aștepți tramvialul pe refugiu. Sunt cei care au făcut legile ca să se poată petrece toate acestea.

Mai sunt și cei care privesc cu ură pe români, încercând să aducă vorba că ar fi pe aceste plăuri dinainte de daci, deci adevărații stăpâni, uitând sau încercând să

ne facă pe noi să uităm că au venit în România la un mileniu după ce istoria îl consemnează pe daci, cu frigidele sub șaua calilor, că apariția altora în România căt de căt semnificativ nu are decât două secole, iar alții că au fost aduși ca robi de tătari după 1500 de ani de istorie românească.

Tot răi și dușmani sunt cei care vor să ne convingă pe noi și pe alții că suntem un popor de criminali buni de plată, uitând că ei sunt coautori timp de 20 de ani, din 1944 în 1964, la genocidul comunist.

Pe români buni îl putem descrie? Da, la fel de simplu: sunt cei care trăiesc cu frica lui Dumnezeu și cu respectul legilor,chioare sau șchioape cum or fi, din truda lor de ieri sau de azi, numărându-și bănuțul cu grija, cu sufletul sensibil și la necazurile altora, cu ochiul cald și umed la familia lui, românul care știe să măngâie un câine, care trece prin viață fără să-și deranjeze semenii.

Dei cui folosește absentismul? De bună seamă, celor răi; ei sunt bine organizati după model mafiot, căci au nevoie de putere și de coeziune pentru a fi sub control marea masă a celor ce trebule mulși, marea armată tăcută, subordonată, monitorizată permanent, căreia î se oferă, în cel mai bun caz, că să nu moară de foame.

Există soluție pentru noi?

De bună seamă, dar cu o condiție: să ne schimbăm total optica păguboasă, născută dintr-o viață de 45 de ani în care singura soluție de existență era să nu ai opțiuni sau păreri personale despre ce este bine și ce este rău.

Trebule să lești din starea de letargie în care te află!

- Amintește-ți de tatăl tău sau de bunicul tău care a luptat pe front și poate a făcut jertfa supremă pentru un ideal;

- Amintește-ți de ai tăi care au suferit prin închisori fiindcă au avut curajul să aibă un ideal și să-l apere;

- Amintește-ți de ai tăi care, cu coasa în mână, s-au opus colectivizării;

- Amintește-ți de tine și de ai tăi care ați trebuit să suportați zeci de ani de teroare și lipsuri;

- Amintește-ți de ai tăi și de tine care îl ai jurat de multe ori în gând și în suflet că atunci când vei scăpa din lanțuri, nu vei mai lăsa pe alții să-ți hotărască soartă!

Unde ești tu, cel de atunci? Ce faci acum? Hibernezi indiferent de anotimp, ai uitat ce îți propuseșei mai ieri?

Ești adus încet dar sigur în vechea stare de somnolență politică și te gândești la Dumnezeu să facă o minune să scapi din necazuri doar tu; peste ceilalți potopul?

Dumnezeu îl ajută doar pe cel activi și hotărăți. „Dumnezeu dă, dar nu îl și bagă în traistă”!

Întrebă-te un lucru simplu: de ce toată halta de politicieni și cronicari lor de casă ignoră la ora actuală 43% din electorat?

Simplu: pe ei nu îl interesează oamenii și soarta lor! Îl interesează doar cel ale căror intenții sau activități se pot reflecta asupra poftei lor de dominație și de avere. Ar mai da o sută de lei în campania electorală; în restul timpului nici nu observă, nici nu-i interesează ce face 43% din electoratul tărilor!

Important ar mai fi ceva: toți acești 43% din electorat care declară prin viu grăd sau prin gestul lor dezinteresul - dacă nu și disprețul pentru oferta politică a zilei - sunt adversari sau potențiali dușmani ai democrației noastre originale!

Ce pot face actualii politicieni împotriva acestel mari „Armatelor Tăcute”? **Nimic mai rău decât ceea ce fac cu viața lor!**

Să se ocupe de el, să îl remarcă? Ar fi o greșeală gravă și atunci, dacă sunt inteligenți, se prefac a-i ignora, iar dacă sunt invers, îl ignoră de adevăratele! Totul ar părea normal; dar istea presă nu vede, sau se face că nu vede?

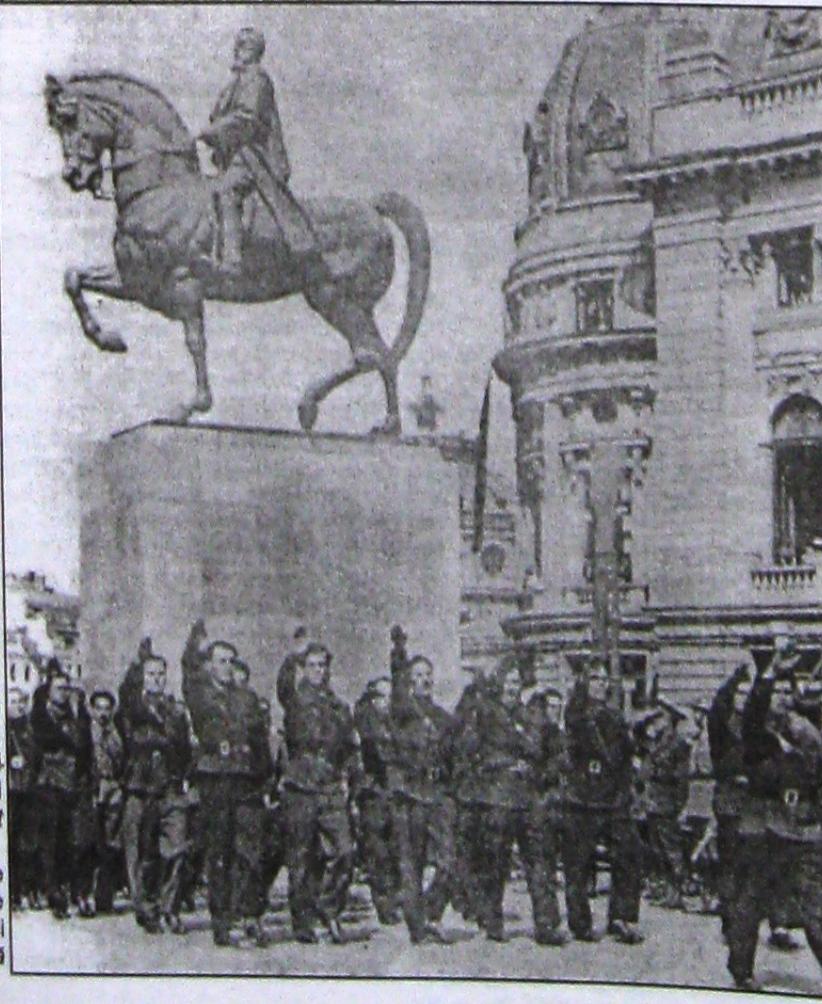
Pomeneam mai devreme că singura soluție pentru o politică normală în România ar fi angajamentul activ al acestel mase foarte mari de oameni în cadrul unui nou partid, într-o formă în care ei să-și regăsească identitatea, năzuințele, corespondențele spirituale și religioase, să-și regăsească încrederea în ei și în existența binelui.

Acest strigăt al „Armatelor Tăcute” semnalează că sunt un tot care trebuie instruit și organizat. El au strigat, de asemenea, că actualele partide și-au dat măsura imposturii și nepuținței lor! El au strigat că le trebule o formă politică cu alte priorități decât partidele post-decembriste.

Eu stiu, noi stim și voi să știți că singurii care ar corespunde dorințelor și viselor voastre tăinuite ar fi Mișcarea Legionară.

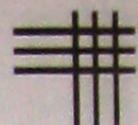
Apropiați-vă fără teamă, pentru că este și va fi singura soluție pentru salvarea acestel națiunii!

Nicador Zelea Codreanu

Ideologie / Problemele tineretului

CEI "ŞAPTE ANI DE ACASĂ"

Conflictul între generații, între tineri și bătrâni, primii reprezentând noul și perspectiva, ultimii stagnarea, a existat de sute de ani.

Întotdeauna a avut căștig tineretul, cu urmări benefice pe mai multe planuri: politic, cultural, științific, de ridicare a nivelului de trai și de conștiință a celor mulți. Tinerii, prin entuziasmul și jertfa lor conștientă au dus în 1918 la realizarea României Mari, dar și la sfârșirea Imperiilor țarist, habsburgic și otoman, prin trezirea conștiinței naționale. Tot lor le datorăm prăbușirea, în decembrie 1989, a sistemului comunism (ceaușist).

Din păcate, la 15 ani de la doborârea regimului dictatorial, părerea bună pe care am avut-o despre tineret, despre cei ce poartă pe umerii lor vîlitorul țărui noastre, se estompează de la zi la zi, revoluția refugând multe stări și fapte care să-mi fie cu iertare, nu le întâlnesc înainte. Pocirea limbii române în mod voit prin utilizarea fără limită a cuvintelor întâlnite dincolo de Ocean, „moda” stridentă și de penibil gust afișată pe stradă, grosolană însotită întotdeauna de un râs zgomatos, agresivitatea verbală, dar mai ales fizică, le întâlnesc acum pretutindeni. A apărut o meserie nouă, necunoscută înainte, cea de bodyguard, unde se cere să ai fruntea îngustă, minimum 1.90 înălțime și bicepsi neverosimil de dezvoltăți; au apărut sporturi dure care fac săli pline pe fondul urletelor care au înlocuit aplauzele; boxul este acum floare la ureche întrucât se practică în ring săngeroasele arte martiale unde orice lovitură este permisă; au apărut VIP-urile, de asemenea o categorie necunoscută înainte: foarte mulți au vîrste juvenile dar buzunarele burdușite de bani proveniți din afaceri ilicite (au pornit cu capital zero și sunt recunoscuți atât ca „Infractori noștri”, cât și ca „descurcăreți”), artiști și vedete de doi bani, fără talent și fără glas, fără propriile picioare, dar care au ca „arac” pe X sau pe Y, și ale căror nume apar des în presă și la televiziune. Se poartă tricoul scurt, cu vedere la buric, și ochelarii negri chiar atunci când soarele a apus demult. Discotecile sunt pretutindeni vizlate de muzică gen rapp - fără... melodie! Se poartă blugi rupti în mod special, cercelul în ureche și părul tezos, îmbibat cu gel, de către cei aflați în pragul adolescenței. Nu spun nimic nou dând aceste exemple, fiindcă ne lovim de ele în fiecare zi, sunt cunoscute. Cei în vîrstă, pensionarii mai ales, sunt luați peste picior când se crucesc de ceea ce văd, sunt acuzați de vederi retrograde, de „moralism de ocazie”, sunt catalogați ca „obstacole” în evoluția - nefirească - în plan etic și estetic.

Cele relatate mai sus însă nu fac parte din conflictul dintre generații, întrucât au la bază numai comportamentul cotidian și nicidcum lupta de idei susținută cu arma cea mai eficientă și convingătoare: „argumentul”.

Cine spune cu nonșalantă: „Lasă, ai uitat, și tu ai fost ca ei”; „Își trăiesc viața, ce contează?”, fac afirmații tendențioase, fără acoperire; aceștia sunt părinții acestor odrasle, care nu au știut să pună piciorul în prag. Mulți părinți au fost până în urmă cu două decenii purtători ai cravatei roșii și ai carnetelului UTC, au prestat munci obligatorii (numite „patriotice”), au înghețat în cavourile blocurilor și au stat dimineața la rând să „prindă” două plicuri cu lapte, au avut o viață grea, lipsită de orizont, și de aici provine autoînșelăciunea „Copilul meu să se bucure de viață, eu nu am avut șansa lui, fac orice sacrificiu material să-l văd că este fericit”.

Dar în afara toleranței părinților, cred că și cei ce se ocupă de educația elevilor și studentilor, au o mare parte din vină.

Îmi amintesc de școala burgheză pe care am urmat-o până la reformarea învățământului. Aici am învățat ce înseamnă respectul pentru cei din jurul meu chiar și pentru cel cu puțini ani mai mulți decât mine. De exemplu, în tramvai nu trebuia să iau loc pe scaun, ba mai mult: primele bănci din dreapta și stânga wagonului erau special rezervate pentru cel bătrân și pentru mame cu copii; erau, ca să zic așa, scaune „tabu” - nu numai pentru mine, ci și pentru restul călătorilor. Se mai respectă oare astăzi această regulă a bunului simț? Nu, pe scaunele din față se tolănește de obicei unul căruia abia a început să-l mijescă mustață, care ține pe genunchi o fătuță care, la rândul ei, îl ține de gât pe mucos. Roșeața lipsă din obrajii și sentimentul dejenă inexistent își dau parcă mâna, prefigurând tipul insensibil la orice fel de manifestare umană, la ignorarea frumuseștilor naturii pe care nu le apreciază, întrucât nu le simte, la lipsa de afecțiune. Mă adresam celor din ultimele clase de liceu cu „domnule elev”, purtând pe braț numărul matricol și inițialele liceului (în minte și acum: L.C.V. - Liceul Cantemir Vodă și nr. 523, respectiv 229). Întrucât se facea control la intrare, veneam cu bocanci lustruți - în caz contrar riscând să fiu trimis acasă. Există un pedagog care în recreații se ocupă de supravegherea elevilor, pe strazi mergeam încolonați doar căte dol, nu în halte.

Școala comunistică a distrus însă educația burgheză de tip cazon, asemănătoare în multe privințe cu liceele militare de la Mănăstirea Dealului, Cernăuți sau Breaza. Au dispărut pedagogii. Profesorii, mulți dintre ei autori de manuale școlare remarcabile, au fost îndepărtați din învățământ și chiar închiși, deși unii fusese să studenți la Sorbona sau Oxford. Au apărut „materii” „noi” („Bazele darwinismului”, „Marxism-leninism”), dar a dispărut studiul religiei; s-a studiat „Constituția R.P.R.”; istoria țării a fost modificată, literatura română a suferit epurări majore: Goga, Argești, Voiculescu au „dispărut”, iar M. Eminescu, poet național, a fost cenzurat. Și a mai urmat ceva: corigenții erau puțini și nu-i făcea teme sau cel care nu era dotat intelectual, ci ...profesorul... că nu-i băgase mecanic în cap elevului materia predată! Școala era obligatorie, dar, concomitent, și promovarea ei.

Astăzi a apărut alt fenomen de masă în rândurile profesorilor: meditațiile. Pe timpul meu nu exista așa ceva: toți am învățat singuri cu note mai mari sau mai mici, succesul depindea de un singur lucru: conștiința elevului alimentată mereu de sfaturile părinților și ale profesorilor, de modelele de calitate oferite de aceștia. Astăzi, spre rușinea lor, profesorii își meditează elevii proprii la toate materiile, nu numai la cele mai dificile (matematică, fizică, limbi străine, chimie). Plătesc părinții milioane de lei pe lună cu odraslelor lor, bani economiști cu greutate, cu privații de tot felul, dar ... promovarea este asigurată! Să mă întreb atunci nedumerit: ce diferență există între vameșii coruși care au vile și mașini de marcă, și profesorul „exigent” care muncește pe rupte cu proprii elevi care nu-i pricepe lecțiile în clasă, ci numai la domiciliul său?

De educație cine se mai ocupă?

Cel de la grădiniță văd la televizor desene animate nu de Walt Disney cu personaje simpatice din lumea animalelor, ci filme japoneze cu roboți feroci și pumnii sub bărbie de sar stele verzi, lupte cu săbii ninja ce se lasă de fiecare dată cu mormane de cadavre. Filme sunt în majoritatea lor așa-zis „de acțiune”: fără sentimente, fără flori, fără idei, fără dialoguri căt de căt interesante, dar cu injurii la tot pasul. Ești înjurat și admonestat de un Tânăr care abia și-a luat carnetul de conducere că nu urci Ociul tău pe trotuar ca să meargă el mai repede cu Audi-ul ultimul tip (peste limita de viteză legală). Recent am făcut observație, pe un ton civilizat, unei fete care mi-a blocat poarta cu mașina ei timp de o zi, încât nu am putut să-mi scot mașina din garaj. La o oră a venit soțul ei cerându-mi socoteală: „strada nu este a mea”, e domeniul public și deci nu am dreptate! (?!). La fel a pățit și camaradul Nicador Zelea Codreanu care, atrăgându-ți atenția unui Tânăr de circa 16 ani să nu-i mai agite pe cel doi căini din curte cu un băt prin gard, s-a pomenit cu o

matahală de om care îl putea fi copil, amenințându-l că data viitoare „va vorbi altfel” dacă mai îndrănește să-l facă observație fiului său.

Vreau să mai dau un singur exemplu care le întrece de departe pe toate. Un nonagenar Tiberius Prad, cunoscut în lumea tenisului atât ca jucător, cât și ca fost căpitan al echipei României pentru cupa Davis, întorcându-se recent de la Viena, cunoscută pentru curățenia ei desăvârșită și prin simțul civic al locuitorilor, a văzut în apropierea cinematografului „Patria” (din inima Bucureștiului), un Tânăr care a aruncat pe caldarâm ambalajul unui pachet de biscuiți. Atrăgându-ți atenția pentru gestul său necivilizat, fostul sportiv s-a aplecat și a ridicat ambalajul de hârtie cu intenția să-l depună într-un coș special, agățat de un stâlp aflat în apropiere. Ce credeți că s-a întâmplat? Ofer un premiu dacă ghiciti cum a reacționat cel vizat: l-a apucat de ceafă pe bătrân, strângându-l cu putere și răcinind la cel ce-l putea fi străbunic, să lase hârtia pe jos, așa cum a găsit-o! Au văzut scena cățiva trecători, dar nimeni nu a intervenit...

La rândul meu, pot să dau un exemplu de bună creștere și de conștiință a cetățeanului de rând german: mă aflu într-o iarnă la Stuttgart unde, către finele lunii Ianuarie, se desfășoară anual un mare carnaval. Pe la orele 4 dimineață, ieșind de la petrecere însotit de o familie Tânără germană, am vrut să traversez o stradă (nu dintre cele principale ale orașului), complet necirculată la acea oră. Prietenii mei m-au atenționat că nu e bine ceea ce fac și am mers cu el cca. 100 m, la o trecere de pietoni, unde am trecut pe celălalt trotuar. Întâmplarea s-a petrecut demult și foarte probabil că va trece foarte mult timp până când vom avea disciplina de fier a nemților. Dacă o vom avea vreodată...

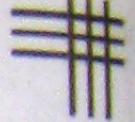
Românii se laudă cu patriotismul – care, din păcate, este acum doar un balon de săpun. În orice țară, indiferent de gradul ei de dezvoltare, imnul național și drapelul sunt lucruri sfinte. Am văzut de sute de ori la televizor cum sportivilor săntău cu mult patos, la începutul unui meci internațional de fotbal, imnul țării lor. Cu circa o lună de zile în urmă, la Timișoara a avut loc un meci între o selecționată braziliană și una românească. Cel 11 brazilieni cântau din suflet, de își se făcea pielea de găină, și aveau toți mâna în dreptul înimii. S-a intonat apoi Imnul României. Nimeni nu-l cântă: Lobont, portarul, se ulta la arbitru răzând și făcând semne șmecheresti, alti doi coechipieri mestecau gumă - deci nu puteau să cânte (?!), altul, mai grăbit, începușe un Joc de glezne ca la încălzire... Momentul cel mai penibil l-a susținut în fața a 40.000 de spectatori cunoscută cântăreață Loredana Groza, care a încurcat versurile imnului românesc (pe care îl le-a atribuit lui Anton Pann)! Ca să „dreadă busuiocul”, ne-a anunțat apoi, zâmbitoare, că „este o licență...“ (ce-o fi alia?!).

Și fiindcă am atins domeniul sportului, mărturisesc că am rămas stupefiat când două seri la rând toate canalele TV și-au început buletinul de știri cu „bomba zilei”: Mike Tyson, fostul campion mondial la box profesionist la categoria grea, a venit pentru 24 de ore pe un yacht, la Constanța. Omul și-a căștigat faima pe drept prin forța pumnului, dar în egală măsură și prin scandalul de pomină pe care l-a făcut: într-un meci pentru titlu, „Bestia neagră” (cum este poreclit) l-a mușcat de ureche pe adversarul său Molinefield????; a violat o participanta la „Miss America Black”, fapt pentru care a făcut pușcărie. La Constanța însă a avut parte de o primire fastuoasă, în frunte aflându-se primarul Radu Mazăre. La bordul vasului de lux a fost asaltat de numeroase tinere admiratoare autohtone, s-a organizat pentru el o paradă a modeli (de fapt a costumelor de baie), a petrecut noaptea într-o discotecă de foarte multe stele - o galaxie! **Asta e model de urmat pentru tineret, TV și toată presa?**

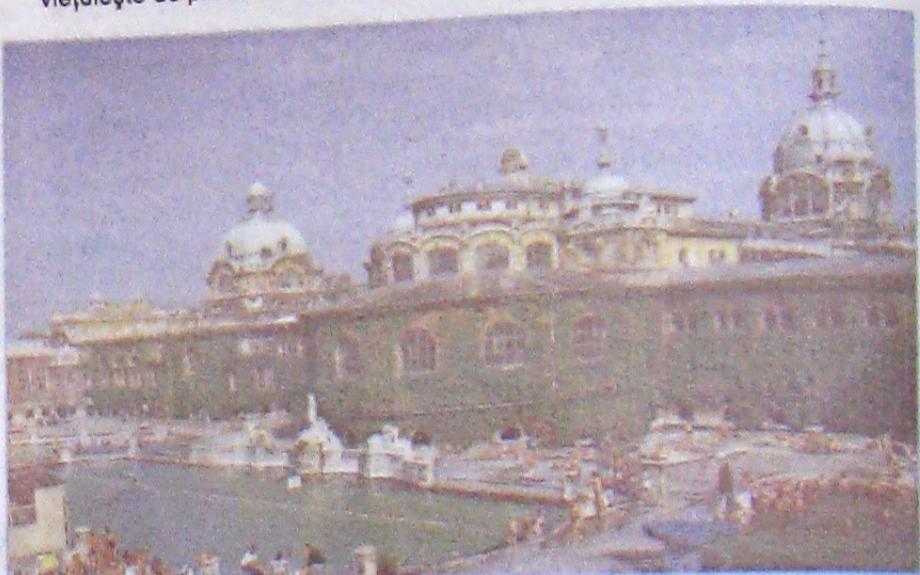
(continuare în pag. 11)

Emilian Georgescu

Zig-zag pe mapamond BUDAPESTA

Pe malul Dunării - orașul Ráckeve

BUDAPESTA, „Perla Dunării”, a fost trecută de UNESCO pe lista patrimoniului mondial (în onoarea splendorii ei panorame).

Deși amplasată în plină câmpie, este, după Islanda, rezervorul cu cele mai multe ape termale, apele sănătății ale sutele de izvoare izbucnind din adâncimi și contribuind la redobândirea sănătății a milioanelor de oameni. Sunt 80 de izvoare, cu un debit de 70 milioane litri de apă termală pe zi, care alimentează 12 băi curative.

Printre monumentele sale istorice se pot număra amfiteatre romane cu o vechime de 2000 de ani, băi turcești de 400 de ani și clădiri în stil secessionist cu caracter specific maghiar, de la sfârșitul secolului al XIX-lea. Imaginea urbană unitară se datorează eleganțelor palatelor rezidențiale construite în stil ecletic la începutul sec. al XX-lea.

Amatorilor de cultură doar diversitatea opțiunilor le poate provoca dificultăți: cele 237 de monumente istorice, 223 de muzeu și galerii, 35 de teatre, 90 de cinematografe, 2 opere, 12 săli de concerte, sute de localuri care mai de către cu "personalitate"; apoi tururile orașului cu autobuzul, vaporașul sau pe jos, organizate de agenții de turism în toate cele 365 de zile ale anului, reprezentă oferte adaptate la preferințele individuale ale vizitatorilor săsi la Budapesta.

În decursul anilor am vizitat de mai multe ori orașul.

În anii „epocii de aur”, într-o larnă cumplită, cu mari cantități de zăpadă căzută, am călătorit cu trenul de la Arad la Budapesta, printr-un jgheab de omăt înalt de peste doi metri, de nu am putut vedea nimic de la fereastra vagonului. Mare mi-a fost însă surpriza când am văzut Budapesta impecabil de curată: nici urmă de zăpadă, pentru că toți oamenii, ziua și noaptea, de la mic la mare, cu lopata și mătura, se luaseră parcă la întrecere, reușind să înălțure mantia iernii într-un timp record. Tot înainte de '89 am putut admira și sortimentul variat de mărfuri expuse în vitrinele magazinelor, de proveniență occidentală, accesibile oricui, în timp ce la noi le puteai cumpăra numai pe valută de la cele cîteva „shop”-uri...

Dar m-am cam luat cu vorba; să punctez care sunt cele mai frumoase edificii turistice de vizitat. Încep cu cel mai reprezentativ, Parlamentul, care și oglindește măreția în apele Dunării, cu o suprafață de 17.750 mp, construit în 1885. Clădirea este lungă de 268 m și lată de 118 m, înălțimea cupolei fiind de 96 m, are 10 curți interioare, 27 porți de intrare și 29 de scări. Pereții exteriori sunt ornăti cu 88 de statui - domnitori și comandanți de oști care au intrat în istoria poporului maghiar. Sălile edificiului cuprind numeroase fresce, picturi monumentale, sculpturi și goblenuri realizate de artiști maghiari de seamă.

Biserica Matia este cel mai remarcabil monument și se află în centrul cetății de la Buda. Ridicată pe temelii unei biserici mai vechi, între 1255-1269, inițial în stil roman, apoi terminată în stil gotic, a fost arsă de turci și transformată tot de ei în principala moschee, a fost reconstruită după înălțarea ocupării otomane și înfrumusețată în stil baroc. Înălțarea de astăzi a monumentului se datorează restaurării din 1874-1896. Pe frontalul dinspre apus se află turnul Bele, iar în dreapta, turnul Matei. A fost multă vreme biserica de încoronare a regilor Ungariei.

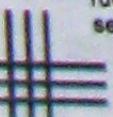
O altă biserică, tot în Buda, este cea cunoscută ca **Biserica din Centru**. Este cea mai veche din oraș, construcția ei începând în anul 1046; a fost, de asemenei, arsă (de mongoli însă), iar ultima reconstituire a avut loc între 1725-1739.

Să vorbesc însă și de **Cetatea Buda**, unde se află cele două biserici de care am amintit: a fost ridicată pe un deal înalt de 160 m și lung de 2 km, fiind secolul rând reședința regilor Ungariei. În jurul ei s-a format în decursul vremii un cartier denumit „Cartierul Cetății”. Cele mai însemnante înfrumusețări și adăpostește un complex muzeistic de istorie și arheologie.

Dunărea, care tele Budapesta în două, este traversată de câteva poduri. Cel mai circulat este „Podul Elisabeta” construit în 1903, distrus în 1945, în timpul războlului, și reconstruit în forma sa originală. Un pod mai frumos, mai renomât,

(continuare în pag. 12)

Emilian Ghika

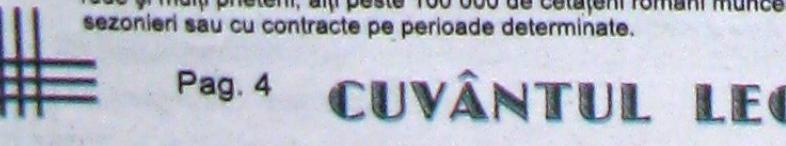

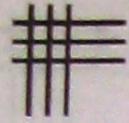
UNGARIA este țara ale cărei frontiere sunt trecute anual de cel mai mulți turisti români. Explicabil: vecina noastră de la apus tranzitează pe toți cei care viziteză Europa în toate punctele ei, populația de etnie maghiară are în Ungaria rude și mulți prieteni, alii peste 100 000 de cetăteni români munesc aici ca sezonieri sau cu contracte pe perioadeeterminate.

Pag. 4

CUVÂNTUL LEGIONAR

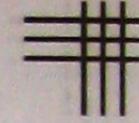
Septembrie 2005

Apariție de carte

CONSTANTIN PAPANACE – "DIVERSE STILURI DE LUPTĂ POLITICĂ"

Chiar de la apariția revistei am publicat, în câteva numere (oct. 2003 – apr. 2004), fragmente dintr-un manuscris INEDIT al comandanțului legionar Papanace.

În oct. 2004 a apărut, în Ed. Lucman din București (Bd. Al. I. Cuza nr. 91), capitolul prezentat de noi din cadrul amplul manuscris, intitulat "STILUL LEGIONAR DE LUPTĂ".

VARA ACEASTA, în Ed. "Justin și George Iustinian Tambozi" din București, a apărut **ÎNTREGUL STUDIU: "DIVERSE STILURI DE LUPTĂ POLITICĂ"**: stilul **divin**, stilul **satanic**, stilul **hibrid** (Biserica română), stilul **amoral** (**rațional**), stilul **eroic**, stilul **temporizării**, stilul **cabotinului**, stilul **sforarului** (**al culiselor**), stilul **legionar**.

Cartea nu o veți găsi în librării. Comenzile se pot face la Tipografia S.C. INFCON S.A. din Constanța, tel.: 0241/580527.

Personalitate multilaterală (doctor în economie, ideolog creștin și naționalist, scriitor cu valențe multiple: politice, istorice și filosofice), de o vastă cultură și, în același timp, de o modestie excesivă, specifică adevăratelor caractere și inteligențe, Const. Papanace s-a afirmat prin fapte și prin scris.

Meritul deosebit al analistului constă nu numai în originalitatea acestui **studiu unic, de referință**, ci și în claritatea, obiectivitatea și curajul expunerii, care determină cititorul să exclame: **O capodoperă!** O carte de căpătăi, care n-ar trebui să lipsească din nici o bibliotecă serioasă; politicienii, diplomații, militarii de carieră, istoricii, psihologii și tineretul universitar ar înțelege mult mai multe din istoria omenirii dacă s-ar apleca asupra acestor pagini. Alta ar fi viața noastră de acum înainte dacă măcar o parte dintre cei menționați mai înainte ar trage învățăminte corespunzătoare...

Scris în lagărul Buchenwald, în perioada 1942 – 1943, monumentalul studiu a văzut lumina tiparului 60 de ani mai târziu, prin strădania tenacei, curajoasei și credincioasei sale surori, Florica Papanace, membră a *Cetățuilor*, care a tipărit manuscrisul pentru prima oară în Ed. Asociației Aromânilor "Halcia al Gazdul" din Macedonia (de unde a fost preluat de Ed. "Justin și George Iustinian Tambozi" și retipărtit la Tipografia INFCON din Constanța).

În prima parte (patru capitole) se prezintă considerații generale asupra stil de luptă: **elementele componente ale unui stil, tehnica și arsenala forței politice, sursele de forță – pozitive și negative, manevrarea forței, iar în partea a doua sunt analizate cele nouă stiluri de luptă.**

Vom contura, pe scurt, câteva caracteristici ale stilurilor de luptă, pentru a vă lăsa intactă surpriza și plăcerea de a citi integral această carte scrisă de un intelectual, pentru intelectuali, solicitând concentrare maximă, și, cu toate acestea, captivând asemenei unui roman. Dar ce altceva este, de fapt, lupta dusă de omenire de-a lungul timpului, decât un imens roman? Pentru că acesta este, de fapt, subiectul: diverse stiluri de luptă ale omenirii.

De la crearea lumii există o luptă permanentă în natură și fiecare dintre noi, fie că suntem conștienți de aceasta, fie că nu, luptăm - între noi și cu natură: unii pentru a-și agonisi pâinea zilnică, pentru a supraviețui, unii pentru a câștiga bunuri materiale sau pentru putere în societate, alții pentru a face descoperiri, sau pentru a crea, alții luptă pentru desăvârșire spirituală și înălțarea spre Dumnezeu. Chiar și în Cer, înaintea primei lupte de pe pământ, a avut loc o luptă: cea între Arhanghelul Mihail și Lucifer. De aceea în decursul timpului s-au cristalizat **diferite stiluri de luptă**, în concordanță cu obiectivele propuse și cu mijloacele (arme) întrebuițate, fiecare ducând lupta pe un anumit teren (moral sau imoral), un teren propriu fiecărui stil.

Însuși **Mântuitorul** a luptat: în plan terestru nu a fost numai Învățător, ci și cel mai mare luptător din istoria tuturor timpurilor (Binele împotriva Răului), având ca arme: adevărul, lumina, dragostea, credința, jertfa, exemplul, fapta, organizarea (fondarea Bisericii) și ca țel mântuirea, cucerirea vieții veșnice prin Înviere, pentru că **rezultatele împotriva Răului nu se pot obține din contemplație, ci din activitate: "Cereți și vi se va da, căutați și veți afla, bateți și vi se va deschide."** (Matei, 12/34). Aceasta este **stilul divin de luptă**, preluat de Biserica Creștin-Ortodoxă, al cărei obiectiv final, etern, este **cucerirea împăratiei Cerurilor cu viața ei veșnică, prin Înviere**. Lupta este angajată pe terenul Binelui absolut, fără nici un compromis, astfel încât **armele de prigoniere ale dușmanului, bazate pe materie, devin inoperante**.

În schimb, Biserica romano-catolică, deși este instituția principală a creștinismului, nu încorporează în întregime tactica diuină a Mântuitorului, adesea folosind linii întortocheate care se dezic de însăși esența creștină; acțiunea ei alternează în timp și spațiu, fără a fi rectilinie, accentul căzând pe **stăpânirea universală pământească în numele Mântuitorului, nu pe Binele absolut** (ca în cazul obiectivului Bisericii Ortodoxe), de aceea autorul definește **stilul catolic de luptă ca hibrid** între stilul divin și cel satanic. Acest amestec de stiluri diametral opuse se datorează celor două fundamente ale Bisericii catolice: tradiția română de stăpânire și fundamentalul creștin.

Stilul diametral opus celui divin este **stilul satanic**, având ca arme: dezrädâcinarea, diversiunea, exterminarea, intriga, bănu, calomnia, stăpânirea tiranică, iar ca țel acapararea tuturor bogățiilor pământești și a întregii puteri materiale; dimensiunile care conturează terenul pe care dă luptă

stilul satanic sunt: întunericul, ura, minciuna, poftele (instinctele primare), aurul.

Stilul rațional (numit și amoral, pentru că ține cont doar de atingerea unui scop, indiferent de natura lui), este alt stil major de luptă cristalizat de-a lungul timpului, având ca prototip pe Machiavelli și folosind arme atât din arsenalul celor negative (corupția, simularea, înșelăciunea, conspirația), cât și din arsenalul celor pozitive (credința, ordinea, fermitatea, simțul măsurii, forța exemplului).

Stilul eroic nu se află, de asemenei, pe traекторie cu finalitate religioasă, urmărind **gloria** ca formă de nemurire și având voluptatea dăruirii; este un stil ofensiv, caracteristic nordicilor, și utilizează ca arme sinceritatea, generozitatea, forța proprie, fidelitatea, cultul strămoșilor, responsabilitatea, onoarea, războiul preventiv, lupta de gherilă, poziția precisă, subordonând individul colectivității.

Stilul temporizării este un stil minor de luptă, lipsit de tel și de voință vîială, diametral opus celui eroic, centrul de greutate reprezentându-l neschimbarea, și bazându-se pe retorism, perseverență, hărțială, rezistență pasivă, temporizare; prototip: *Ghandi, Maniu*.

Stilul cabotinului și stilul culiselor sunt stiluri degenerate de luptă; cel al cabotinului se desfășoară pe scenă și în mediul democratic, bazându-se pe senzațional, iar tehnica sa o constituie farsa; cei predispuși adoptării unui asemenea stil sunt oamenii publici (cauzurile A. C. Cuza, Churchill etc.) și, cu precădere, mediteraneenii, iar armele sunt: retorismul, maleabilitatea, agitația, minciuna; nu există nici un tel.

Stilul sforarului este degenerat din stilul satanic, excluzându-se reciproc cu stilul divin și cu cel eroic; cultivă misterul, suspiciunea.

În sfârșit, stilul drag înimii noastre, **stilul legionar de luptă**, l-am prezentat în rezumat în nr. din oct. 2003 – apr. 2004, de aceea (și din lipsă de spațiu) nu vom insista asupra acestuia, limitându-ne să menționăm că este o **sinteză între stilul divin și cel eroic. Telul este același cu al stilului divin (Învierea), cu diferența că centrul de greutate este neamul românesc, nu împărăția cerurilor (neamul românesc trebuie înălțat pe drumul ce duce spre Înviere prin utilizarea talantului cu care l-a înzestrat Dumnezeu pe acest pământ).**

Armele stilului divin se regăsesc în stilul legionar: adevărul, lumina, dragostea, credința, jertfa, fapta, exemplul personal, la acestea adăugându-se disciplina, emulația, șarjarea din situații grele (arme specific omenești), și arme proprii stilului eroic: onoarea, viteja, cultul strămoșilor, simplitatea, tacerea, responsabilitatea. Acestor afinități cu stilul eroic le corespondă însă diferențe esențiale: voința de putere nu este hipertrofiată și amorală ca în tactica eroică; stilul legionar spiritualizează forța prin omenie și dăruire care merg până la jertfă.

Constantin Papanace, comandanțul legionar, unul dintre colaboratorii apropiati ai Fondatorului Mișcării, deputat pe liste Partidului "Totul Pentru Tară", după dispariția Căpitanului și a elitei legionare a devenit cel mai de seamă doctrinar legionar. Depozitar fidel al ideilor generației "de aur" alături de care a luptat, le-a immortalizat cu mare acuratețe pentru veșnicie, înveșmântându-le în gândirea sa profundă, și, totodată, le-a dus mai departe și le-a amplificat, astfel încât capitalul constituie un inegalabil îndreptar pentru legionari.

Capitolul final al cărții, **"Aplicația tactică Căpitanului"**, este deosebit de instructiv pentru toți cei care încearcă să descifreze misterul unei generații eroice, nemașină în istoria noastră, care a avut puterea să muncească, să creeze, să lupte și să se sacrifice pentru neamul românesc, cu crucea în brațe și cântecul pe buze.

Nemuritorul Constantin Papanace, prin strădania admirabilor săi frați, Florica și Carol, ne-a oferit permanent surpize plăcute: apariția (postumă) a unor cărți de interesante (cităm doar câteva: "Fără Căpitan", "Cazul Horia Sima și Mișcarea Legionară", "Evocări", "Mișcarea legionară și macedo-română", "Mihail Eminescu, un mare precursor al legionarismului", "Destinul unei generații", "Geneza și evoluția conștiinței naționale la macedo-români", "Reflexii privind destinul istoric al macedo-românilor", "Orientări din exil" s.a.), dintre care ultima, **"Diverse stiluri de luptă"**, deține superlativul absolut!

P.S. - Un sfat: Această Carte (cu "C" mare) **s-ar putea să supere pe mulți, prin curajul, claritatea și obiectivitatea expunerii, de aceea ar trebui să vă grăbiți să-o achiziționați înainte de a fi retrasă, așa cum s-a întâmplat cu multe altele!**

Nicoleta Codrin

Apariție de carte

ŞERBAN MILCOVEANU – "ENCICLOPEDIE PENTRU INTELIGENȚE"

Numele domnului doctor Şerban Milcovăeanu este astăzi de notorietate, lucrările sale axate, în majoritatea lor, pe fenomenul legionar, precum și aparițiile pe micul ecran, articolele răspândite în paleta diversificată a presei, stârnesc deopotrivă interesul major al cetățeanului de rând, dornic să cunoască o perioadă mai puțin știută, cea a anilor interbelici, și al cercetătorilor istorici care găsesc aici numeroase documente, cele mai multe inedite, menite să clarifice unele aspecte de ordin istoric.

Președinte al studentimii române pe țară în perioada 1937 – 1940, închis în lagăr, supraviețuitor al masacrului elitei legionare din noaptea de 21/22 sept. 1939, **combatant în prima linie pe front, decorat, martor al aproape unui secol de istorie, actual membru al Senatului Legionar**, dr. Şerban Milcovăeanu, de o remarcabilă cultură și inteligență, este o prezență care uluiește prin energia sa creatoare neobișnuită.

Autorul, prezent cu articole și în revista noastră, a conceput un număr apreciabil de cărți - aproape 30, începând din anul 1993 și până în prezent.

Din lipsă de spațiu, amintim doar câteva titluri care spun însă totul: „Învierea” – 4 vol., „Dilema între democrație și dictatură - prof. Nae Ionescu”, „Partidul comunist și Mișcarea Legionară iulie 1945 – iunie 1948”, „Corneliu Z. Codreanu, altceva decât Horia Sima” – 2 vol., „Atentatul contra lui Armand Călinescu din 21 sept. 1939 și masacrul inocenților din 22 sept. 1939”, „Cum am cunoscut Mișcarea Legionară și ce am înțeles de la Corneliu Zelea Codreanu”, „Războiul dintre stat și națiune” – 3 vol., „Istoricul destinderii și abandonarea Basarabiei 1940”, „Testamente politice: Corneliu Z. Codreanu, M. Moruzof, Ion Antonescu, Aurel Aldea” și alții.

Iată că de curând nonagenarul și prolificul autor ne mai rezervă o surpriză plăcută prin apariția concomitentă a **șase mici volume** format carte de buzunar, intitulată „Enciclopedie pentru inteligențe”, care totalizează peste 900 de pagini (editate de „Asociația foștilor președinți ai studentimii române”, Buc.).

Care este semnificația acestui titlu? Răspunsul îl aflăm în scurta prefată semnată de d-na dr. Dana Dominica Milcovăeanu, prefată pe care o reproducem în întregime. „Relația concretă dintre Enciclopedie și Inteligență provine din relația abstractă între Libertate și Cunoaștere: a) lărgește orizontul; b) îngăduie cercetarea, c) asigură dialogul și d) posibilizează cunoașterea. Iar cunoașterea: a) crește eficiența, b) adună puterea, c) înmulțește valențele și d) consolidează libertatea. Libertatea ne sală mai sus de natură și cunoașterea ne apropie de Divinitate.”

Cele șase mici volume se citesc cu multă placere, aş putea să afirm, chiar pe nerăsuflare. Ele cuprind 2336 de mici cugetări gen „pilulă”, unele având numai două-trei rânduri care spun totul, provoacă mai întâi o „gimnastică a mintii”, ca apoi să fie de acord cu conținutul lor, fapt ce te obligă să le reții cât de cât și să le reproducă ulterior față de cei cu care stai de vorbă. Să ilustrez afirmația cu câteva exemple:

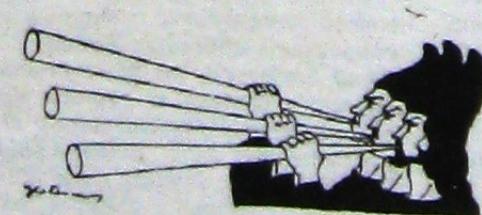
„**Lecție de geografie:** Rusia este țara care, asemenei petei de ulei, se întinde până unde poate ajunge și se oprește acolo unde î se rezistă. Ca atare, unica soluție este forță.”

Doină, tu cîntai odată
Prin poiene, prin vălugi
Sîi prin lunca fermecată,
Melodii duioase, lungi.

Doină, cu-ale tale versuri
Doruri multe îmi trezeai
Când prin codri, când prin șesuri
Tu pe mine mă-nsoțeai.

Doină, ale tale șoapte
Mă măngâie când le ascult
La izvor pe înserate,
Locul meu cel de demult.

De-mi curgeau lacrimi în gene,
Doină, tu mi le opreai;
De treceam prin clipe grele,
Numai tu mă-nveselegeai.

Rușinea României: Niciodată n-a fost tristă și mai înjositoare ca în actuala epocă de după decembrie 1989 când o mulțime de superficiali, oportuniști și fripturiști fac carieră lepădându-se de etnicitate și repudiind naționalismul și patriotismul.”

Luptă: Nu se poate concepe politică fără luptă și în definiția omului politic combativitatea este alături de devonamente, creativitate, tenacitate și loialitate.”

Sinucidere politică: Micile deziluzii au șanse să fie uitate. Mariledeziluzii au certitudinea de a nu fi niciodată iertate și singura șansă - de altfel, mare - este inteligența de înnoire și efortul de răscumpărare. Iată douădeziluzii care au rămas catastrofe: pseudo-guvernarea legionară a lui Horia Sima din 15 sept 1940 - 23 ian 1941 și Partidul Tărănesc după moartea lui Cornelius Coposu în toamna 1996. N-au inteligență pentru înnoire și n-au energie pentru răscumpărare.”

Horia Sima: Poate exemplul unic în istoria universală de politician care, cu ochii deschiși și cu perfectă voință, timp de șase decenii a mers spre scopul de a face tot ce nu trebuie și spre scopul de a nu face nimic din ce trebuie. Duplicitatea, viclenia și înșelăciunile lui în Mișcarea Legionară sunt atât de multe și atât de grave, încât cine după moartea lui din 23 mai

1993 îl elogiază și îl recomandă, ipso facto se definește agent diversionist al Securității de stat devenită S.R.I.!”

De unde vine furia antilegionară? De peste 60 de ani Mișcarea Legionară este fără întrerupere atacată, criticată și condamnată. Ce poate arăta această insistență? Ce poate dezvăluî această perseverență? Ce poate urmări această nerușinare? Absolută nerușinare, pentru că se refuză dreptul de explicare și dreptul de apărare. Sigur satanism pentru că țara aceasta are, fără rezolvare, problema mult mai importantă. Prima ipoteză explicativă e teama agresorului de a nu i se află viciile, păcatele și complicațiile din trecut. A doua ipoteză explicativă e conștiința actualilor puternici că duc țara la dezastru și li se va cere socoteală.”

Crimele judiciare din 1938-1944: Dictatura carlisto-antonesciană dintr-10 febr. 1938 și 23 aug. 1944 a condamnat circa 40.000 de legionari la aproape un miliard ani de închisoare, lagăr, sau trimitere pe front în linia I cu ordin special secret, fără să se țină seama de principalele principii ale dreptului penal și anume: a) răspunderea e pentru fapte personale și deci nu există răspundere colectivă și b) faptele incriminate trebuie să fie cu vinovătie, adică cu conștiință și voință înainte de a face răul, ceea ce nu poate fi cazul celor dispusi să-și de viață pentru binele Patriei.”

Mă opresc aici cu exemplele, care mai de care mai interesante, idei multe în cuvinte puține (de aici și eforturile de reținere a lor).

Parcugând cele șase mici volume îți dai lesne seama că titlul ales de dl. dr. Şerban Milcovăeanu, e semnificativ și nu doar un simplu joc de cuvinte, cum ar crede la prima vedere cel care nu are curiozitatea să citească câteva rânduri, limitându-se doar a le privi în vitrina librăriilor (caz în care îl asigur pe trecător că are mult de pierdut).

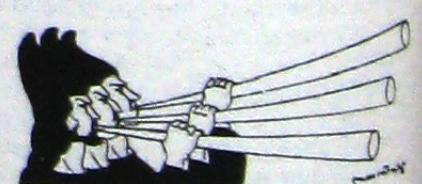
G. Emilian

DOINĂ

Astăzi ai plecat departe.
Frunzele s-au scuturat,
Jale peste tot străbate,
Totul este înghețat.

Dar eu, doină, fără tine
Nu mai pot ca să trăiesc;
De e rău, de este bine,
Când te-ascult, mă răcoresc.

Când din fluier, când din strune,
Când din frunza cea de tei;
Sus pe plai o să răsune
Numai freamă și văpăi.

Mă voi duce noaptea-n lună
Să te-ascult, să te-țeleg,
Când și apele se culcă
Taina vieții să-mi dezleg.

Grigore Popovici (țărănu nostru poet), Rădășeni
Septembrie 2005

Aniversarea nașterii Căpitanului

Anul trecut am prezentat imaginea Căpitanului din memorile contemporanilor; anul acesta vom prezenta
CĂPITANUL ÎN VIZIUNEA ISTORICILOR

ARMIN HEINEN (istoric german; lucrarea de doctorat "Legiunea Arhanghelul Mihail - Ed. Humanitas, Buc., 1999)

"Era incontestabil <<Căpitanul>>, nu <<căpitanul>> cu sensul de grad militar, ci mai curând căpitanul care cărmuiește un vas pe marea furtunoasă, expresie ce denumește carisma personală a purtătorului. <<Căpitan>> se numeau șefii haiducilor, dar și Horia, Tudor Vladimirescu sau Avram Iancu au fost numiți astfel." (pg. 136)

"Codreanu nu copia, chiar dacă preluă argumente izolate. (...) Nou și fascinant era conceptul său despre omul nou și maniera organizatorică în care încerca să-l pună în practică." (pg. 130)

"Căpitanul a fost un idol, o personalitate care i-a fascinat nu numai pe adeptii mai apropiati.

Sima poseda alte <<calități>>. El era dominat de <<filosofia bombei>> și reprezenta aripa radicală, teroristă..." (pg. 411)

***

EUGEN WEBER (istoric britanic; "Dreapta europeană - România" - Ed. Minerva, Buc., 1995)

"Conducerea luptei i-a revenit, firește, chiar lui Codreanu, bărbat cu o înfățișare plăcută, o remarcabilă personalitate, și în mod evident cu carismă." (pg. 411)

"Căpitanul a pus întotdeauna accentul pe tradiția națională specific românească, pe stilul specific al Legiunii și pe acele aspecte – mai cu seamă de ordin spiritual – care o deosebeau de alte mișcări înrudite." (pg. 429)

"În același timp trebuie remarcat că misticismul lui Codreanu nu exclude o evaluare foarte lucidă și severă a situației. De la un popor inclinat să mintă, el pretindea cinsti; într-o țară indolentă pretindea muncă; într-o societate comodă el cerea autodisciplină și stăruință; de la un popor expansiv și flușturatic el pretindea concizie și stăpânire de sine." (pg. 415)

***

AL. MIHAI STOENESCU (istoric român; "Istoria loviturilor de stat în România" - Ed. RAO, Buc., 2002)

"Într-adevăr, Legiunea Arhanghelului Mihail a adus pe scena vietii publice românești un scurt episod despre ceea ce ar fi putut fi, cu amendamente, o societate românească mai morală, mai apropiată de spiritualitatea sa veche, mai puternică și mai rezistentă prin refacerea în sistem a culturii sale naționale." (vol. 2, pg. 367)

***

NAGY TALAVERA (istoric ungur; "Cămășile verzi și celalți" - Stanford, 1970)

"Deodată, în multime s-a făcut liniște.

Un bărbat înalt, cu părul negru, frumos, îmbrăcat în haine albe țărănești a intrat în curte călare pe un cal alb.

El s-a oprit aproape de mine, iar eu n-am putut vedea nimic monstruos sau rău în el! Dimpotrivă. Zâmbetul său sincer, de copil, radia peste multimea amărâtă, iar el părea să facă parte din ea, deși se separa de ea în mod misterios.

Carisma este un cuvânt nepotrivit pentru a defini forța ciudată care emana din acest om. El era, mai degrabă, în mod natural, o parte a pădurilor, a munților, a furtunilor de pe vârfurile acoperite cu zăpadă ale Carpaților, a lacurilor și râurilor.

Corneliu Zelea Codreanu în timpul studenției

1935 - Căpitanul la Carmen Sylva

1937 - Căpitanul la sediul legionar, ținându-și în brațe nepotul, pe Nicador Zelea Codreanu

Stătea în mijlocul multimii tăcut. Nu trebuia să vorbească. Tăcerea sa era semnificativă; părea să fie mai puternică decât noi, mai puternică decât ordinea prefectului care i-a interzis să vorbească.

O țărancă bătrână cu părul alb și-a făcut cruce, șoptindu-ne: <<Trimisul Arhanghelului Mihail>>.

Apoi micul clopot trist al bisericii a început să bată, iar slujba care precedea în mod invariabil adunările legionare a început." (pg. 247)

***

FRANCISCO VEIGA (istoric spaniol; "Istoria Gărzii de Fier" - Ed. Humanitas, Buc., 1995)

"La douăzeci și unu de ani, trăsăturile esențiale ale personalității sale erau deja definite.

"Aspectul său fizic extrem de atrăgător era o bună scrisoare de recomandare: de statură înaltă, într-o țară cu oameni scunzi, atletici și cu o figură de o rară frumusețe clasică, străină de timp." (pg. 51)

"În realitate, în loc să o ia înaintea evenimentelor preferă să le răspundă: dar aceasta nu vrea să sugereze că era un naiv. (...) Spus cu alte cuvinte, un om tenace, bun organizator: planuri simple, flexibile și idei clare. Printre aceste aptitudini se numără și cea de a lega și reutiliza influențe eterogene, idei și atitudini de proveniență diferită și slab elaborate. Uneori putea părea un om deosebit de complex. În realitate, marele lui succes se datora întotdeauna simplității concepției și realizării." (pg. 51)

***

ANDREAS HILLGRUEBER (istoric german; "Hitler, regele Carol și mareșalul Antonescu" - Ed. Humanitas, Buc., 1994))

"Legiunea Arhanghelului Mihail, întemeiată în 1927 și largită în 1930, devenind Garda de Fier, a fost opera exclusivă a lui Corneliu Zelea Codreanu, un om dominat de un fanatism politico-religios." (pg. 46)

"Pe lângă multe idei comune - în primul rând ura neîmpăcată împotriva bolșevismului — între Mișcarea Legionară și național-socialismul din Germania, cu care era comparată, existau deosebiri profunde. Este vorba în primul rând de caracterul net creștin al Mișcării din România." (pg. 47)

"Obiectivul lui Codreanu era de a înlătura pseudodemocrația din România și de a înnoi statul român printr-o conducere autoritară, cu rădăcini adânci în creștinismul ortodox." (pg. 47)

***

PAUL GUIRAUD (publicist francez; "Codreanu și Garda de Fier" - Ed. Majadahonda, Buc., 1998)

"Privirea clară și pierdută într-o vizină pe care o avea, singur, Codreanu, șef senin, se angajează ferm și deliberat în viața revoluționară și de sacrificii care va fi încoronată de martirul său eroic." (pg. 29)

"Trebuie acum să cunoaștem această Legiune și această Gardă; să vedem cum a obținut gloriosul Căpitan elite atât de stranii, de sublime... Eu cred că întrăm acum precum într-un sanctuar. Bieți oameni ai Occidentului, ce suntem, plini de logică și de uscăciunea inimii, să ne descoperim în fața oamenilor cu care vom intra acum în contact. Ei sunt mai buni decât noi!" (pg. 30)

"Codreanu avea gradul suprem de intuiție a nevoilor și instinctelor poporului român."

"Totuși, Codreanu a trecut și umbra sa este de neșters. Suful Învierii a fost simțit de cei sat în sat, vestea se răspândea, că s-a ridicat un profet." (pg. 56 - 57)

Din culisele Legiunii SUNT SIMIST, DAR MĂ TRATEZ (XII)

(continuare din numărul trecut)

SCURTĂ INTRODUCERE LA CAP. XII AL SERIALULUI

În numărul trecut am prezentat deosebirile fundamentale dintre Căpitan și H. Sima, în ceea ce privește însăși Mișcarea Legionară și în ceea ce privește guvernarea; voi continua demonstrând, cu citate din operele celor doi șefi ai Legiunii, concepțiile diametral opuse referitor la politică, legalitate, corectitudine, asumarea răspunderii etc.

Absolut în toate ocaziile, pretinsul urmaș al Căpitanului a demonstrat că se află la 180° față de linia Mișcării.

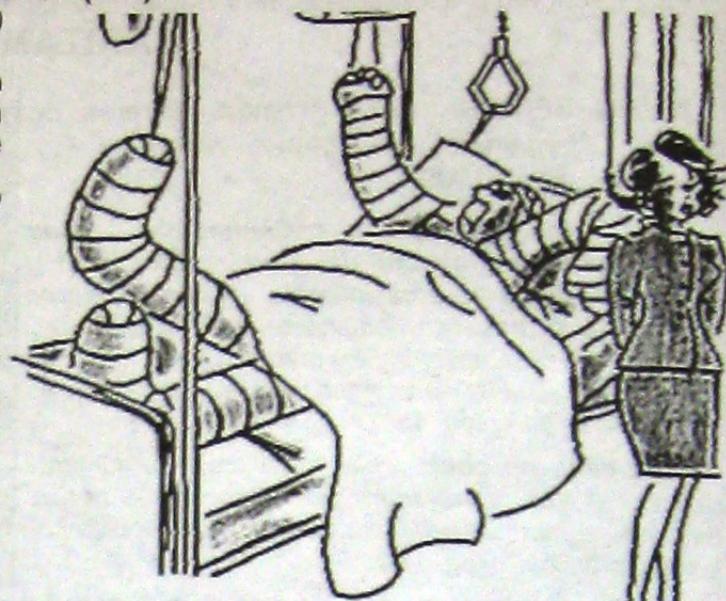
Nu poate exista comparație între un viteaz și un laș, între un om de onoare și un sperjur, între un vizionar și un politruc, între un creator și un distrugător, între un uriaș și un pigmeu; punând față în față pe Căpitan și pe "Comandant", urmărind nu numai scrierile, ci însăși viața lor, contrastul este izbitor, iar simpla alăturare îl desfacează pe Sima nu numai ca șef al Legiunii, ci și ca legionar, și ca om. Fondatorul Legiunii s-a identificat, până la moarte, cu principiile legionare, în timp ce epigonul său a procedat în totală opozitie, spunând una și făcând cu totul altceva, pentru ca apoi să explice interminabil și să se scuze neconvingător, dând mereu vină pe altcineva și jonglând cu cinism nu numai cu cuvintele, ci cu idealurile și jertfa unei generații întregi (idealuri despre care pretinde, fals, că ar fi fost și ale sale).

NOTĂ: Pentru o înțelegere mai bună a ideilor din citate (reproduse întocmai), am considerat utile câteva sublinieri în text.

BIBLIOGRAFIE:

CORNELIU ZELEA CODREANU – "Cărticica șefului de cuib" (Colectia "Europa", Munchen, 1987); "Pentru legionari" (Ed. "Scara", București, 1999); "Circulări și manifeste" (Ed. "Ion Mării", Munchen, 1981), "Însemnări de la Jilava" (Ed. "Mișcări Legionare", Buc., 1940).

HORIA SIMA – "Sfârșitul unei domnii săngeroase" (Ed. "Gordian", Timișoara, 1995); "Era libertății", vol. I și II (Ed. "Gordian", Timișoara, 1995); "Prizonieri ai Puterilor Axei" (Ed. "Gordian", Timișoara, 1995); "Guvernul național român de la Viena" (Ed. "Gordian"; Timișoara, 1998).

PAȘII PROFETULUI ȘI ȚOPĂIALA PITICULUI (continuare)

LEGALITATEA

CORNELIU ZELEA CODREANU

"Dezordinea nu însemnează conflictul nostru cu străinii, ci însemnează conflictul nostru cu statul. Ori, străinii aici vor să ne împingă: în permanent conflict cu statul. Deoarece statul fiind mai puternic, noi, atrași sau împinși în luptă cu statul, vom fi măcinăți, iar ei vor rămâne mai departe ca niște privitori imparțiali."

(Circulara din 21 ian. 1935)

N. RED.: Când Căpitanul explicase clar, încă din 1935, că dezordinea însemna conflictul cu statul și măcinarea Mișcării, Sima, trei ani mai târziu, în 1938, organiza atentate! Total irresponsabil, surd și orb, înfăptuia tensiuni "prerevoluționare" – care au dus la asasinarea Căpitanului! (Astfel, drumul lui Sima spre șefie a fost deschis...)

CORNELIU ZELEA CODREANU

"Ii întreb ca legionari: Dacă ordinul este acum tăcere, ei nu pot executa ordinul? Sau își închipuie că am murit, că a murit Mișcarea, că moare, sau poate că nu știm noi ce să facem, de astă tăcem. Să n-aibă nici o grija de asta. Trăim. Nu ne e teamă nici de dracu. Mișcarea n-a murit și nici să nu se sperie nimeni că va muri. Eu sunt aici și răspund de victorie. Dar vreau să nu se miște nimeni fără ordinul meu."

(Circulara din 21 ian. 1935)

CORNELIU ZELEA CODREANU

"Pe la ora 1 am fost chemat sus la cancelarie. Căpitanul Tărăneanu, de la Consiliul de Război, a venit să anchezze dacă am trimis eu, din închisoare, un manifest prin care îndemnam pe oamenii mei la "răzbunare".

Era apocrif, bineînțeles. Am dat o declarație în acest sens. Cum vin pe capul meu tot felul de uneltiri?"

("Însemnări de la Jilava", vineri, 10 iunie 1938)

N. RED.: Încă din 1935 Căpitanul cerea legionarilor să nu miște fără ordinul lui, garantând victoria doar în aceste condiții; în 1938 recunoaște "opera" teroristă!! Ne întrebăm stupefiat: Ce fel de legionar era?

OBSERVATIE: Când Căpitanul și elita legionară se aflau în mâinile autorităților, Sima ordona atentate (deși Căpitanul ordonase liniște);

În schimb, când Sima însuși se afla în mâinile autorităților, ordona liniște.

"– D-le Sima, se zvonește de un atentat ce s-ar mai putea susține că Sima ar fi fost de bună credință?!

viața D-tale e în pericol. (...) – D-le Director, vă rog să fiți liniștit. Legionarii nu vor întreprinde nimic. Dar mi-e teamă de altceva, de vreun agent provocator, care să azvârle în provocatori." ("Sfârșitul unei domnii săngeroase", pg. 114)

N. RED.: Deci, după cum scrie însuși Sima, doar un agent provocator ar fi putut încerca atentate când camarazii se aflau în mâinile autorităților (în nov. 1938, când Căpitanul se afla în mâinile autorităților, Sima organiza atentate) E evident rolul de agent al lui Sima și vinovăția lui în legătură cu atentatele și asasinarea Căpitanului.

POLITICA

CORNELIU ZELEA CODREANU

"Teoria care ne îndeamnă să intrăm toți în partide, pentru a le face bune, dacă zicem că sunt rele, e falsă și perfidă. După cum de la începutul lumii curge, zi și noapte, necontentit, prin mii de râuri, prin fluvii, numai apă dulce în Mareea Neagră și nu reușește să-i îndulcească apa, ci din contră, se face sărată și cea dulce, tot așa și noi în cloaca partidelor politice, nu numai că nu le vom îndrepta, dar ne vom strica și pe noi." ("Pentru legionari", pg. 146)

HORIA SIMA

"Voi ajuta cu tot ce pot ca să se poată crea acest mare partid, al reconciliierii naționale, în care să-și aibă locul lor și legionarii, sub conducerea supremă a Majestății Sale Regelui."

("Sfârșitul unei domnii săngeroase", pg. 116)

SUPLIMENT

Comemorarea masacrării elitei legionare

De la stânga la dreapta:

- primul rând: **Gheorghe Clime** (comandant al Bunei Vestiri, președintele Partidului "Totul Pentru Tară"), **Ion Banea** (comandant legionar, șeful Ardealului), **Vasile Cristescu** (comandant legionar, vicepreședintele Partidului "Totul Pentru Tară", asasinat de autorități tot în 1939, dar în ian.), **Gheorghe Istrate** (comandant legionar, șeful Frăților de Cruce), **Traian Cotigă** (comandant legionar, președintele studențimii române în 1934-1935);

- al doilea rând: **Alecu Cantacuzino** (comandant al Bunei Vestiri, șeful Corpului Moța-Marin), **Nicoleta Nicolescu** (comandant legionar, șefa Cetăților, asasinată de autorități tot în 1939, dar în iulie), **Gheorghe Furdui** (comandant legionar, președintele studențimii române în 1935-1936); **Ion Belgea** (comandant legionar), **Emil Șiancu** (comandant legionar, șeful), **Victor Dragomirescu** (comandant legionar, șeful Corpului Legionar Studențesc)

- al treilea rând: **Bănică Dobre** (comandant al Bunei Vestiri, luptător pe frontul spaniol împotriva comunismului), **Nicolae Totu** (comandant al Bunei Vestiri, luptător pe frontul spaniol împotriva comunismului), **Eugen Ionică** (comandant legionar, șeful Asociației "Prietenii Legiunii"), **Victor P. Gârcineanu** (comandant legionar), **Iordache Nicoară** (comandant legionar), **Al. Cristian Tell** (comandant legionar),

- al patrulea rând: **Aurel Serafim** (comandant legionar, , **Paul Craja**, **Ion Antoniu-Pâsu**, **Elena Bagdad** (curieră Căpitanului), **Grigore Pihu**, **Ion I. Zelea Codreanu** (unul dintre frații Căpitanului), **Valeriu Cârdu**

NOTA REDACTIEI:

Din păcate, în legătură cu foarte mulți dintre legionarii asasinați nu se cunosc decât numele și, eventual, profesia (dar nu și gradul sau funcția în Mișcare).

Vina aparține nouului (și efemerului) șef al Mișcării din 1940, H. Sima, care a fost preocupat doar să acapareze puterea, fără a se gândi, măcar de "ochii lumii", să păstreze și să cinstească memoria camarazilor pe ale căror cadavre se înălțase și la a căror moarte contribuise (a se vedea numărul din sept. 2004 al revistei). Faptul este cu atât mai grav, cu cât Mișcarea avea multe edituri și tipografii, și nimeni (din Cer sau de pe Pământ) nu l-ar fi împiedicat să comande editarea unei cărți cu repere biografice și fotografii ale martirilor Mișcării!

Chiar și la semicentenarul Mișcării (1957), în luxoasa și costisoatoarea carte editată sub egida lui Sima, "Legiunea în imagini", nici măcar la titanii Mișcării (Gh. Clime, I. Banea, Al. Cantacuzino, Gh. Istrate etc.), nu sunt trecute gradul și funcția (căștigate în luptă)!! (Probabil ca "omisiunea" să se datoreze nu numai răcelii sufletești și lipsei de caracter, ci și dorinței bolnave și obsesive de a nu-i fi "umbrită" măruntă persoană.)

Datele pe care vi le oferim despre cei asasinați le-am adunat, "fir cu fir", din cărțile și memoriile legionare, de la puținii supraviețuitori ai urgiei de atunci.

DOUĂ EVOCĂRI:

GHEORGHE CLIME (inginer, avocat, comandant legionar al *Bunei Vestiri*, primul șef al Corpului Muncitoresc Legionar, Șeful Partidului "Totul Pentru Țara", șeful Mișcării după asasinarea Căpitanei, asasinate în masacrul din noaptea de 21/22 sept. 1939)

Printre puținii care au fost alături de Căpitan din prima clipă, poate mai în vîrstă decât toți, e ing. Gh. Clime - sau Domnul Inginer, cum i se spune în Legiune. (...)

A fost cap al muncitorilor legionare, dar niciodată n-a asumăto împotriva altor clase, nici nu a folosit-o ca o masă de manevre pentru trambulini politice: Mișcarea forma, doară, cimentul legăturii între stările sociale, ca și între provincii, și nu era să adâncească, tocmai ea, prăpastia între clase. (...)

Luptând pentru oameni, nu se retrăgea filosofic în birou, ci era veșnic în mijlocul oastei, pe care o pregătea pentru luptă.

La Câmpulung, deși avea rude cu stare, prefera să găzduiască la croitorul Costică Robu, la perierul Nae Radu Georgescu, la Potea ori Fain, vânzători într-o librărie, cu care îl apucau adesea zorile povestind. Oamenii aceștia, stâlpii de atunci ai Mișcării la Câmpulung, l-au urmat cu devotament, iar amintirea Domnului Inginer le-a rouat ochii până la sfârșitul vieții.

Străin de tot ce-i solemn, sufletul îi rămăsese în simplitatea copilăriei, cu o nuanță de ghidușie. În august 1937 l-am vizitat acasă cu Victor Apostolescu, Costică Stănescu (ucis apoi de „umanității” lui Ceaușescu, pentru că se retrăsesese să lupte ca partizan în munți) și alți camarazi. Lucra desculț în grădină, cu pantalonii sumești și bluză fără mâneci. La plecare, a doua zi, trebuia să trece un pod de cale ferată peste Râul Târgului. După ce ne-am luat ziua bună, Domnul Inginer a trecut furiș apa și, la capătul celălalt, ne-a sărit din tufe brusc în față, ca să ne sperie...

Nu pierdea nici un prilej să ne arate dragostea sa. În înclăștarea luptelor din Spania și-a mai găsit răgaz să ne trimîtă la toți vederi cu minunățile arhitectonice și naturale de acolo.

Găsea rapid soluția în împrejurările cele mai neprevăzute. Într-o seară, la sediul din strada Gutenberg, gen. Cantacuzino vorbea deja de două ore despre duel, și auditoriul cam moțăia. Deodată, domnul Clime strigă: "Drepti! Stângămprejur!" Apoi: "Continuați, domnule general!" Scuturăți de somn, acum ascultam cu toți cu luare-aminte...

Învățătura lui era exemplul.

Mi-a spus odată că are să vină la noi, la Călinești, de sărbătorile Învierii. și a venit... chiar în ziua de Paște! La mirarea mea legitimă că și-a lăsat familia singură la o zi aşa mare, îmi arăta agenda: toate zilele îi erau ocupate și, ca să se țină de cuvânt, nu-i mai rămânea decât aceea. și n-a plecat până nu m-a învățat Sfântă Tinerețe legionară, abia ieșit.

Altă dată, în iulie 1936, mergeam în marș cu frații Năstase, Samoilescu, Nelu Grigorescu și alți studenți la Domnești, unde legionarii lui Șușală construiau un dig. Pornisem în zori din Câmpulung spre Râul Doamnei, de-a curmezișul mușcelelor pline de flori și de cosași. Trecând în marș prin Godeni, cu copiii droai după noi, am trecut pe lângă locul lui Gică Andrițoiu, student la Cluj (mai apoi căzut la Stalingrad), care lucra la fân. Gică a azvârlit coasa și a intrat în rânduri. Cum am ajuns, Domnul Inginer a lăsat pe iarbă geanta și pardesiul, și-a scos haina și a pus mâna pe roabă. L-am imitat, desigur. După masă, ne-a spus râzând: "Știam c-or să ne dea de mâncare și nu voi am să fie degeaba. Legionarul trăiește pe picioare proprii. Nu munca este rușinoasă, ci parazitismul. Feriți-vă să trăiți vreodată pe spinarea altora! S-aveți făria de a trăi prin voi îngivă!

Parcă-l văd la deschiderea taberei Topoloveni (în dosul gării Călimănești), după slujba preoților Enescu, din valea Româneștilor, și Sergiu, cum s-a dezbrăcat de haină, și-a sumes mânecile și a turnat primele căramizi. Venea des în această tabără, unde lucra cu noi, mânca aceeași ciorbă de ștrăpunct cu mămăligă, dormea pe aceleași paie în bordei.

VASILE CRISTESCU (profesor universitar, comandant legionar, Șeful legionar al jud. Vlașca, Vicepreședinte al Partidului "Totul Pentru Țara", locuitor al Căpitanei la sediul central din Gutenberg pe timpul când acesta se afla în tabăra de muncă de la Carmen Sylva, asasinate la 26 ian. 1939)

Scrisoare amintirii lui

Ultima ta imagine e cea care apăruse în toate ziarele din Capitală: cu trupul curvuit de gloante, mort, într-un lac de sânge - ce mult sânge aveai, Nene Vasile! - ca să știe lumea că murise încă un comandant legionar, iar studenții dumitale să știe că au pierdut profesorul lor de epigrafie.

Dar în mintea mea ai rămas nu aşa cum te arătau ziarele, cu chipul acela scăldat în sânge, ci cu înfățișarea dărăză, cu pieptul drept ca un trunchi de stejar.

Te văd în cămăruța ta din Aleea Marinescu.

Îți văd fruntea înaltă, puțin încrustată; te văd lucrând la "Istoria militară a Daciei".

Îți văd ochii mari care se umezeau de câte ori vorbeai despre magistrul dumitale, Vasile Pârvan, sau se aprindeau ca flăcările, când vorbeai despre destinul Legiunii.

Te văd la catedră, senin și liniștit, desifrând cu studenții inscripțiile de la Porolissum ori Sarmisegetuza.

Te văd în fruntea coloanelor de legionari, pe drumurile desfundate din Vlașca, mereu în frunte, încercând să cântă cu noi Dealul Negru, Ștefan Vodă sau Imlul tinereții legionare.

Și te mai văd, într-o primăvarică zi de aprilie, intrând cu un pachet mare sub braț, în biblioteca al cărei custode eram. Îmi încredințai arhiva pe care o aveai pentru Legiune. M-ai luat apoi în dreptul ferestrelor deschise și mi-ai spus ultimele cuvinte pe care le-am auzit de la dumneata:

Duminică 8 august 1937, la adunarea județeană de la Corbi, în munți, pe Râul Doamnei, ne-a udat ploaia și ne-a zvântat soarele de trei ori la rând. Inginerul Clime a stat alături de noi, cei din frunte, de-i curgea apa gârlă de pe pălărie, refuzând umbrelă sau adăpost, iar după adunare s-a simțit de-a dreptul ofensat când careva i-a propus să meargă, cu alte căpetenii (Bănică Dobre, Gârcineanu) într-o casă fruntașă, la masă aleasă... "Putem merge tot acolo?" a întrebat. și a rămas cu toată lumea, la o bucată de pâine cu castraveti...

Un proces înscenat la judecătoria din Stâlpeni pentru Domnul Inginer, prin iunie 1936, a fost prilej de concentrare studențească. În seara dinaintea procesului, la Bahna Rusului, în curtea unui castel de vânătoare, paznicul să îngrijit de cină cu brânză de burduf, ceapă și mămăligă, „răspplată” pentru bucuria de a fi asistat la ședința noastră în fața uriașelor vâlvătăi ale focului, în al căruia jar se coceau bulzele. Am dormit pe cetină, iar a doua zi am mers în marș la judecătă, dar sentința s-a amânat...

Gheorghe Clime avea cel mai înalt grad în Legiune, dar nu ne-a spus-o niciodată, nici n-a făcut abuz de el. Comportarea îi era nu ca de la șef la subalterni, ci ca de la frate la frate. Gradul i-l ghiceam singuri după această comportare, care îl înnobila în ochii noștri, iar sufletele noastre îi atribuiau toate blazoanele... (...)

Pentru concentrarea efortului în luptă nu neglijă nici o contribuție, cât de mică; folosea partea bună din sufletul fiecăruia, oricăr de neînsemnată. Dacă mă arătam nemulțumit de slabă activitate a cuiva, îmi replica blajin: "Posibilitățile sufletești nu sunt egale; pune-fiecăruia în spate numai cât poate duce, și mulțumește-te că duce. Atâtă poate el. Dar să te convingi că nu poate mai mult!"

L-am văzut seara, la sediu, după înmormântarea Generalului Cantacuzino. Căpitanul a spus: "Camarazi, Domnul General ne-a lăsat. Domnul General era șeful partidului nostru. Trebuie să punem pe cineva în locul lui. Eu m-am gândit la Domnul Clime." Domnul Inginer s-a roșit tot; se simțea stingher. Au mai vorbit cățiva, scurt; apoi Alecu Cantacuzino, în numele luptătorilor din Spania: "În adevăr, Domnul Clime a fost cel mai viteaz dintre noi, și tot timpul am simțit asupra noastră dragostea lui de frate mai mare." Apoi, iar Căpitanul: "Cine este pentru, să ridice mâna sus." Toată lumea! "Cine e contra, mâna sus!" Nimeni! Căpitanul i-a strâns mâna, surâzând: "Ei, Domnule Clime, de-acum ești șeful partidului Totul Pentru Țara. Te gândești un minut și spui oamenilor câteva cuvinte, că te-au ales..." Domnul Inginer a făcut un pas înainte și, cu mâinile împreunate jos și cu ochii în tavan, a scandat apăsat: "Rog pe Dumnezeu să mă învrednicească să pot mori pentru Căpitan și Legiune. Trăiască Legiunea și Căpitanul!" Era continuarea firească a făgăduielii din scrisoarea trimisă Căpitanului în 1927, când aderase la Mișcare aducând tot ce avea: viață! Sfânta tinerețe a tășnit ca o furtună din piepturile noastre. Alegerea de șef, la noi, durase câteva minute. (...)

Dar dărzenia nu i s-a iertat. În noaptea de după uciderea lui Armand Călinescu a fost scos din celulă și somat să semneze o declarație în care să recunoască că el a pus la cale atentatul. Voiau o justificare a băii de sânge ordonată pentru noaptea aceea în toată țara. și la fiecare "Nu" baionetele se infigeau tot mai adânc! A fost auzit din ce în ce mai slab: "Asta nu! asta nu! Nu...", apoi s-a făcut linște.

Dumnezeu îl crătușe de gloantele bolșevicilor din Spania, cum îl scăpase în urmă cu 20 de ani în Războiul Reîntregirii, pe care îl încheiaște cu grad de căpitan. Dar "Irodiada" de la Palat cerea *iarăși capul* Gârzi de Fier. Ing. Clime, comandant al *Bunei Vestiri*, a căzut, pentru Căpitan și Legiune, în zoriile zilei de 22 sept. 1939, în curtea închisorii din Râmnicu Sărat.

Instructor legionar Petre Vălimăreanu

"Orice s-ar întâmpla de azi înainte, Legiunea a pus piatra de temelie pe care se poate scrie istoria României.

Eu voi fi prins din nou - poate destul de curând; se simte ceva în aer, ceva turbură.

Ne-am făcut o parte din datorie; mai este însă mult de făcut.

Dacă voi putea să scap și de data asta, voi merge pe același drum.

Mai e mult de lucrat în Giurgiu, căci a rămas lume în județ care nu a înțeles bine Legiunea."

Te-ai oprit apoi din lectură pe care o țineai în dimineață aceea - ultima lectură la Universitate - și ai venit să-mi spui ce trebuie să fac cu arhiva dumitale.

Ai plecat apoi și nu m-ai lăsat să te însoțesc, căci te urmăreau agenții.

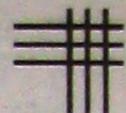
A treia zi ai fost arestat și dus, cu ceilalți, la Tismana.

Într-o seară îmi spune un frate al meu că ai evadat. Cum și în ce fel, aveam să afli mai târziu.

Spre sfârșitul anului 1938 am primit ordin de la bunul tău prieten Dorin Popescu să îți ard arhiva. Plângem și ardeam hârtii, care erau fie ordine de la Centru, fie scrisori de la savanți, ori fotografii ale fetișei dumitale. (...)

Fuseșeși, în acele zile de după Crăciunul lui 1938, omul pe capul căruia se puseșe mare preț de bani. Iar în ziua de 26 Ianuarie îi-am văzut chipul sfărtecat de gloante în ziare. Trădarea își avea o nouă victimă.

Legionar D. A. Vlașca

LEGIONARI ASASINAȚI LA ÎNCHISOAREA RÂMNICU SĂRAT

1. Clime Gheorghe (inginer, avocat, comandant legionar al *Bunei Vestiri*, **Şeful Partidului "Totul Pentru Ţară"**)
2. Cantacuzino Alecu (dr. avocat, comandant legionar al *Bunei Vestiri*, **şeful Corpului Moja - Marin**)
3. Totu Nicolae (avocat, luptător pe frontul spaniol împotriva comunismului, comandant legionar al *Bunei Vestiri*)
4. Tell Alexandru Cristian (avocat, comandant legionar, **Şeful legionar al jud. Romanați**)
5. Furdui Gheorghe (doctor în Teologie, comandant legionar, **președinte al Studențimii române pe țară în 1935-1936**)
6. Dobre Bănică (economist, publicist, luptător pe frontul spaniol împotriva comunismului, comandant legionar al *Bunei Vestiri*)
7. Polihroniade Mihail (avocat, ziarist, comandant legionar, fostul șef legionar al *garnizoanei legionare București*)
8. Craja Paul (medic, comandant legionar-ajutor, **Şeful studenților legionari de la Medicină**)
9. Simulescu Sima (profesor, comandant legionar, **Şeful legionar al sect. III București**)
10. Apostolescu Gheorghe (comerciant, comandant legionar, **Şeful garnizoanei legionare Râmnicu Sărat**)
11. Istrate Gheorghe (economist, comandant legionar, **şeful Frăției de Cruce pe țară**)
12. Banea Ion (avocat, medic, publicist, comandant legionar, **Şeful legionar al regiunii Ardeal**)
13. Serafim Aurel (inginer, comandant legionar, **Şeful legionar al sect. II București**).

LEGIONARI ASASINAȚI LA SPITALUL MILITAR BRAȘOV

1. Cotiga Traian (avocat, comandant legionar, **președinte al Studențimii române pe țară în 1934-1935**)
2. Ionică Eugen (inginer, asistent universitar, comandant legionar, **Şeful Asociației "Prietenii Legiunii"**)
3. Șiancu Emil (ofițer invalid din primul război mondial, avocat, comandant legionar, **Şeful legionar al jud. Cluj**)
4. Pihu Grigore (economist, comandant legionar, **Şeful legionar al jud. Durostor - Cadrilater**)
5. Șușman Iuliu (funcționar, **şeful Corpului Muncitoresc Legionar București**)
6. Hergelegiu Ion (avocat, comandant legionar-ajutor, **Şeful legionar al jud. Neamț**)
7. Proca Gheorghe (funcționar, comandant legionar-ajutor).

LEGIONARI ASASINAȚI ÎN LAGĂRUL DE CONCENTRARE MIERCUREA CIUC

1. Bene Constantin (funcționar CFR, șef Frăție Cruce Caransebeș)	23. Miter Ion (student)
2. Biriş Ovidiu Gh. (avocat)	24. Noaghea Virgil (student)
3. Borzea Titus (student)	25. Nuțiu Aurel (student)
4. Buhai Vasile (student, comandant legionar-ajutor)	26. Pavelescu Gheorghe (avocat)
5. Cioflec Marius (student)	27. Popa Tiberiu (student)
6. Comiță Ștefan (funcționar, șef Corp Muncitoresc Legionar Oradea)	28. Popescu Marin (student)
7. Coman Constantin Cozmin (student, instructor legionar)	29. Popescu Barbu Anton (funcționar)
8. Constantin Gheorghe (student, șef Centru Studențesc Timișoara)	30. Prodea Nicolae (muncitor)
9. Constantinescu Dumitru (medic)	31. Rădulescu Virgil (ziarist, comandant legionar)
10. Corbeanu Vasile (student, instructor legionar)	32. Raicu Constantin (licențiat)
11. Dobrin Liviu (medic)	33. Stamate Constantin Eugen (medic)
12. Dorca Afilon (teolog, instructor legionar)	34. Stegărescu Contantin (economist)
13. Dugaru Dumitru (subinginer)	35. Strugaru Nicolae (avocat, comandant-ajutor)
14. Enescu Ioan (funcționar)	36. Susai Vasile (licențiat)
15. Felecan Vasile (meseriaș)	37. Teodorescu Gheorghe (sculptor)
16. Filipov Vasile (licențiat)	38. Tiponuț Gheorghe (eleve, șef Frăție Cruce Bihor)
17. Gârcineanu Florin (ofițer)	39. Todan Coriolan (student)
18. Grama Iosif (student)	40. Ungureanu Cornelius (licențiat în Litere)
19. Iordache Nicoară (asistent universitar, comandant legionar)	41. Ursu Ion (student)
20. Macoveschi Ion (desenator)	42. Vasiliu Ion Galus (locotenent)
21. Micu Augustin (inginer, asistent universitar)	43. Vilmos Adam (muncitor)
22. Mincă Ilie (eleve la Școala Militară)	44. Zanche Petre (ziarist)

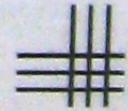
LEGIONARI ASASINAȚI ÎN LAGĂRUL DE CONCENTRARE VASLUI

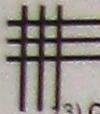
1. Antoniu Ion Păsu (avocat, comandant legionar-ajutor)	17. Moraru Alex. Bubi (student, instructor legionar)
2. Belgea Ion (avocat, comandant legionar, șef Corp "Răzleți")	18. Motoc Mircea (student)
3. Boboc Constantin (student)	19. Nicolicescu Gheorghe (inginer, instructor legionar)
4. Borzea Virgil (student)	20. Popescu Spiru (student, comandant legionar-ajutor)
5. Bujgoli Spiru (student, comandant legionar)	21. Popescu Vasile (licențiat)
6. Busuioc Ion C-tin (inginer agronom)	22. Recman Gogu (student)
7. Calapăr Mihai (student teolog)	23. Roșianu Petre (inginer, director la Nitrogen-București)
8. Cârdu Valeriu (ziarist și poet)	24. Spănuț Iordache (licențiat, comandant legionar)
9. Clime Traian (funcționar)	25. Stahu Teodor (avocat, comandant legionar, șeful jud. Maramureș)
10. Comănescu Nicolae (student)	26. Șola Stavri (student)
11. Danielescu Zosim (licențiat)	27. Șupilă Polisperon (student)
12. Dobre Ion Radu (muncitor STB)	28. Teohari Mircea (student)
13. Dorin Constantin (student)	29. Tucan Boris (student, instructor legionar)
14. Gârcineanu Victor Puiu (avocat, comandant legionar)	30. Tudose Teodor (avocat, comandant legionar, șeful jud. Iași)
15. Goga Mircea (student)	31. Volocaru Gheorghe (funcționar)
16. Maricari Nicolae (locotenent)	32. Zus Radu (student)

LEGIONARI ASASINAȚI PE TOT CUPRINSUL ȚĂRII

1) Arad: Măduță Ioan (avocat, comandant legionar-ajutor) Bulboacă Ilie (șef legionar de plasă) Jucan Ilie (agricultur)	Grigoriu Mihail Mancoș Gheorghe
2) Argeș: Piemuș Ioan (ofițer) Olteanu Vasile Amzăr Traian (țăran)	7) Brăila: Babăță Ion Teodor (șef Corp Muncitoresc Legionar Brăila) Udrea Ion
3) Bacău: Condopol Mircea Mandastă Alexe Antonovici Constantin (student)	8) Brașov: Faur Ioan (profesor) Bordeianu Ion (inginer, comandant legionar) Lehaci Nicolici Nicolae Papacioc Radu
4) Bălți (Basarabia): Condratiuc Alexe Ursache Victor Gherman Ioan	9) Buzău: Voinea Constantin 10) Galați (Cadrilater): Caranica Petre (student) Popescu Hristu (țăran) Cavachi Dumitru (student)
5) Bihor: Cozma Lazăr Jude Dumitru	11) Câmpulung: Irimiciuc Valerian (cojocar) Tăranu Traian Cozan Luchian
6) Botoșani: Iftimiuță Vasile	

12) Caraș: Borzac Lazăr (muncitor)

Băleanu Ion (funcționar)

Cerbu Iancu

13) Cernăuți (Bucovina de nord): Pisarcic Silvestru

Regwald Francisc

Molotiu Ioan

14) Cetatea Albă (Basarabia): Vlăduț Ioan

Păucă V. Dumitru (revizor școlar)

Cuzoglu Damian

15) Ciuc: Duma Iosif (profesor, comandant legionar)

Caranica Ioan (student)

Mirea Ilie

16) Cluj: Cuibus Petre

Eremia Nicolae

17) Constanța: Chivu Ion (preot, șeful legionar al jud. Constanța)

Chiriazi Constantin (funcționar)

Mocanu Ion Stoica (preot)

Secăreanu Ion (preot)

18) Covurlui (Basarabia): Popa Costăchel

Croitoru Tudor

Potolea Spiru (ofițer invalid război)

19) Dâmbovița: Nițescu Petre

Lungu Ion (invățător)

Gâlmeanu Ion (student)

20) Dolj: Hozarlescu Ilie

Poenaru Ilie

Ștefanache Ioan

21) Dorohoi: Surugiu Gheorghe

Barbu Gheorghe

Honceru Ion

22) Durostor (Cadrilater): Nastu Cola (țăran, instructor legionar, primar sat)

Măngănița Costică (țăran)

Memu Nișa (țăran, instructor legionar)

23) Fălticeni: Codreanu Zelea Ion (inginer, frate al Căpitänului)

Nicolae Emil

Croitoru Vasile

24) Gorj: Șerban Constantin

Munteanu Gheorghe (căpitan)

Motomancea Grigore (preot)

25) Hotin: Dobuleac Vasile

Dubovinschi Teodor

Soroceanu Dumitru Iacob

26) Hunedoara: Popa Petre (muncitor, instructor legionar)

Cornea Gheorghe

Sârbu Nicolae

27) Ialomița: Manolescu Ioan Gheorghe

Constantinescu Costel

Badea Traian

28) Iași: Dănilă Nicolae (licențiat)

Miron Leonid (preot, instructor legionar)

Bagdad Elena (licențiată matematică, comandant legionar)

29) Lăpușna: Diaconescu Vasile (colonel invalid război, senator legionar)

Florescu Sergiu (ziarist, comandant legionar, șeful reg. Basarabia)

Palamarciuc Ion

30) Maramureș: Butnaru Ioan

Chirilă Dumitru

Beldioan Mircea (student)

31) Mehedinți: Gheorghiu Victor (șeful garnizoanei legionare Tr. Severin)

Geacu Hristu Petre

Gheorghievici Nicolae

32) Mureș: Rusu Iacob

Palotaș Francisc

Pădureanu Nicolae

33) Muscel: Nerasan Ioan (avocat)

Stancu Ioan

34) Năsăud: Tonea Simion

Gîrigan Cornel

Tolan Alexandru

35) Neamț: Malinici Nicolae

Avădanei Vasile

Vasile Puiu

36) Olt: Găman Florian (elev)

Mânu Dumitru (student)

Preda Gheorghe

37) Orhei (Basarabia): Zalupcescu Grigore

Mocanu Andrei

Răileanu Naum

38) Prahova: Cojocaru Alexandru (comandant legionar-ajutor)

Filip Dumitru

39) Putna: State Vasile

Voinea Nicolae

Marin Petre

40) Roman: Creangă Vasile (elev)

41) Romanați: Nicolescu Gheorghe

Oprovici Horia

42) Sălaj: Burcaș Augustin (avocat)

43) Satu Mare: Bozântan Victor

44) Severin-Lugoj: Gălescu Nicolae (curelar)

Ghîndă Gheorghe (muncitor)

Sârbu Damaschin

Matici V. Marin (croitor)

45) Soroca (Basarabia): Levizchi Ștefan (elev)

Știucă Boris

Criclivoi Azare

46) Suceava: Răuț Ioan

Gemeniuc Ioan

Jitaru Spiridon (student)

47) Târnava Mică: Bârza Gheorghe

Pruș Ioan

Codrea Nicolae

48) Tecuci: Căsăneanu Gheorghe

Teodorescu Spirache

Baciu Vasile (student, instructor legionar)

49) Teleorman: Abaiju Dumitru (comerçant, șef legionar de plasă)

Cristea Aristotel

Toader Dumitru (comerçant)

50) Tighina (Basarabia): Heidenrecz Vladimir

Căldare Constantin

Caragancev Ion

51) Timiș Torontal: Udrea Toader (croitor)

Dragomir Gheorghe (șofer)

Cocora Alexandru

52) Trei Scaune (Basarabia): Lascăr Gheorghe (inginer)

Vrânceanu Gheorghe

Caranica Enache (licențiat)

53) Turda: Cucerzan Constantin

Nichita Augustin (măcelar, comandant legionar-ajutor)

Tcaciuc Toceanu Ghîță (student)

54) Vâlcea: Nicolaescu Aurel (preot)

Diaconescu Dumitru (preot)

Vasilescu Nicolae (tâmplar)

LEGIONARI ASASINAȚI ÎN BUCUREȘTI, PE PODUL ELEFTERIE

1. Dumitrescu Miti (student la Drept, 20 de ani),

2. Ionescu Ion (student),

3. Isaia Ovidiu (fotograf),

4. Moldoveanu Ion (student),

5. Paraschivescu Gheorghe (student),

6. Popescu Cezar (student),

7. Stănciulescu Marin (mechanic),

8. Popescu Traian (student),

9. Vasiliu Ion (desenator).

Tot în București, dar la Crematoriu, Victor Dragomirescu (inginer, comandant legionar, șeful Corpului Studențesc Legionar), fără nici o legătură cu echipa lui Miti Dumitrescu, a fost ars de viu la 21 sept. 1939!

TOTALUL LEGIONARILOR ASASINAȚI ÎN NOAPTEA DE 21/22 SEPT. 1939: 257

ADDENDA:

Până la acest masacru, tot în decursul anului 1939, au mai fost asasinați de autorități:

- în București:

Nicolae Dumitrescu (inginer, locotenent în Armata Română, strangulat la 25 ian. 1939),

Vasile Cristescu (profesor universitar, comandant legionar, șef legionar al jud. Vlașca, Vicepreședinte al Partidului "Totul Pentru Tară", împușcat la 26 ian. 1939);

Nicoleta Nicolescu (licențiată în matematică, comandant legionar, șefa Cetățuilor, schinguită și arsă în Crematoriu la 10 iulie 1939).

- la Huedin – jud. Cluj (împușcați în febr. 1939 și arși la Crematoriu):

Fleschin Petre (student); Hodrea Aurel (profesor); Stănescu Petre (student); Popa Ion (muncitor); Borzea Dumitru (ofițer); Borzea Zenovie (ofițer); Gruiaș Victor (elev); Nadoleanu Enache (medic); Popovici Dragoș (student); Bălău Octavian (student).

N. RED.: Deci nu numai că Sima nu respectă cuvântul Căpitanului pentru legionari de a nu se încadra în partide politice, dar se oferă să sprijine din toate puterile formarea unui partid având ca șef pe însuși asasinul Căpitanului și al elitei legionare! (Halal politician Sima, intrat pe ușa din spate a politiciei lui Carol...)

CORECTITUDINEA

CORNELIU ZELEA CODREANU

"Cum trebuie să fie și să se poarte un șef"

"Să fie om de cuvânt.", "Să fie de o cinste care să-i atragă stima tuturor oamenilor din jur."

("Cărticica șefului de cuib", pg. 35)

N. RED.: Având în vedere obligativitatea pentru un șef legionar (fie el simplu șef de cuib) să fie om de cuvânt, se impune următoarea remarcă: halal cuvânt și cinste la Sima! Și-a luat în primire funcția de subsecretar de stat al lui Carol al II-lea, sub jurământ, deși nici măcar nu se gândeau să-și respecte jurământul - pe care îl depuse de bunăvoie! (Pe el îl interesa doar puterea și mărirea - să fie la guvernare...)

JURĂMÂNTUL GRADELOR LEGIONARE ȘI SPERJURUL SIMA

CORNELIU ZELEA CODREANU

"Să apărâm Mișcarea Legionară cu toată puterea noastră împotriva a tot ce ar putea s-o ducă pe căi de compromisuri sau de compromitere; sau împotriva a tot ce ar putea să-i scadă măcar, înalta linie morală. Jurăm!"

("Cărticica șefului de cuib", pg. 135)

HORIA SIMA

"Am depus jurământul în 28 iunie și imediat m-am prezentat la Minister pentru a lua în primire noua funcție. (...) Eu nici gând nu aveam să exercit această funcție, să fac ore de birou, să primesc audiențe și să pun rezoluții pe cererile solicitantilor.

("Sfârșitul unei domnii săngeroase", pg. 144 - 145)

N. RED.: Sima, în calitate de comandant legionar, a depus și el legământul de mai sus în fața Căpitanului, jurând să apere Mișcarea de tot ceea ce ar putea să-i scadă măcar înalta linie morală.

În timp ce Sima era șeful Mișcării și al doilea om în stat, a fost asasinate lorga de către legionari, iar "uciderea lui lorga a oferit dușmanilor Mișcării o armă de mare eficacitate cu care au tras în Mișcare și pe care n-au mai lăsat-o din mâini nici până astăzi."

HORIA SIMA

"La despărțire le-am spus (asasinilor lui lorga – n. red.) că soarta lor depinde de înțelegerea ce o voi face cu Conducătorul statului referitor la recentele fapte întâmplate atât la Jilava, cât și pe Valea Prahovei."

"Uciderea lui lorga a oferit dușmanilor noștri o armă de mare eficacitate, cu care au tras în Mișcare și pe care n-au mai lăsat-o din mâini nici până astăzi."

("Era libertății", vol. II, pg. 77 și 82)

Deci compromiterea Mișcării în ochii opiniei publice și ai posterității se datorează faptului că șeful de atunci al Mișcării i-a ocrotit pe asasini, mergând până la a face înțelesuri și compromisuri cu însuși gen. Antonescu, în loc să le aplique principiul legionar care impune asumarea răspunderii, aruncând astfel vina individuală a criminalilor asupra întregii Mișcări!

Cu alte cuvinte, Sima nu numai că și-a călcăt jurământul de a apăra Mișcarea, dar a dus-o pe căi de compromisuri (inutile, de altfel, chiar pentru asasini, aceștia fiind condamnați de Justiție un an mai târziu...)

CURAJUL

CORNELIU ZELEA CODREANU

"Cum trebuie să fie și să se poarte un șef"

"Trebuie să fie curajos și hotărât în ceasuri de primejdie."

("Cărticica șefului de cuib", pg. 34)

HORIA SIMA

"Unde mă aflam eu în timpul acesta? Nici pe baricade în mijlocul camarazilor și nici în vreun centru legionar de comandă al Capitalei. (...) Umblam singur din loc în loc, din casă în casă, căutându-mi adăpost pe unde puteam." ("Era libertății", vol. II, pg. 128)

N. RED.: În momentele cruciale pentru Mișcare (20 – 23 ian. 1941), "șeful" Sima își căuta adăpost pe unde putea, încalcând flagrant înseși principiile de organizare a Mișcării, în timp ce legionarii, pe baricade, se descurcau după cum îi tăia capul.

CORNELIU ZELEA CODREANU

"Colonelul Zăvoianu a venit astăzi foarte îngrijorat. I-a spus camaradului Furdui că guvernul n-a renunțat încă la ideea suprimării mele. Că, dacă m-ar prinde, m-ar omori. Că poate ar fi mai bine dacă aș pleca în străinătate.

Eu înclin să cred altă părere: este mult mai bine pentru Mișcare să mor în Țară decât să trăiesc în străinătate."

("File de jurnal", marți 20 febr. 1934)

HORIA SIMA

"Pentru mai mare siguranță, pe drum, până la Brașov, s-au gândit să mă ascundă în cufărul mașinii, așezat în spatele vehicoulului. Am acceptat, căci nu era altă soluție. M-am ghemuit cum am putut în cufăr, care era prevăzut cu o gaură pentru a putea respira. (...) Am stat ghemuit, cu sufletul la gură, și nici nu cutezam să mai respir de frică." ("Prizonieri ai Puterilor Axei", pg. 9)

N. RED.: O comparație care spune totul: Căpitanul preferă să înfrunte moartea în țară decât să se refugieze în străinătate, iar usurpatorul său, fără a mai cuteza să respire, de frică, a părăsit țara ghemuit în portbagajul unei mașini, asemenei unui colet!

Păi doar pentru acest lucru un simplu șef de cuib ar fi pierdut comanda, oamenii săi refuzând să mai urmeze asemenea laș caraghios căruia îi plăcea să comande numai de la distanță necesară pentru salvarea pieii proprii...

RĂSPUNDEREA

CORNELIU ZELEA CODREANU

"Niciodată să nu faci o faptă de care ți-ar fi rușine a doua zi, iar când ai făcut ceva, asumă-ți răspunderea întreagă."

("Cărticica șefului de cuib", pg. 75)

HORIA SIMA

"Răsturnarea noastră de la putere nu avea altă semnificație pentru Profesorul Codreanu decât că se confirmase punctul lui de vedere: eram un usurpator al destinelor Legiunii și acțiunea mea nu putea duce decât la tragedia ce s-a abătut asupra țării."

"Profesorul ar fi trebuit să lase cheștiunea mea de-o parte, să uite trecutul și să se ocupe de trupul însângerat al Mișcării."

("Prizonieri ai Puterilor Axei", pg. 74 - 75)

N. RED.: Evident că răsturnarea rapidă și rușinoasă de la putere a Mișcării se datorează modului de conducere al noului șef!

Halal cinism la Sima: nu se consideră vinovat de dezastrele abătute asupra Mișcării în timpul căt a condus-o el; pentru incapacitatea lui de a conduce, oare altcineva să fie de vină?! De "trupul însângerat al Mișcării" trebuia să se ocupe altcineva, nu cel care o condusese la dezastru!?

De ce "ar fi trebuit" ca tatăl Căpitanului "să lase cheștiunea de-o parte" și "să uite trecutul"? Adică să uite că Sima contribuise din plin la asasinarea Căpitanului și a sute de fruntași legionari pentru a se instala la conducerea Mișcării (pe care o distrusese definitiv în doar patru luni)! (Vorba comandanțului legionar Const. Papanace: scuzele și explicațiile lui Sima sunt bune pentru întârziatii mintali...)

Conform "Cărticelei șefului de cuib" orice legionar are obligația de a-și asuma întreaga răspundere a faptelor... lată alt punct al doctrinei legionare (al cătelea, oare?!) pe care Sima îl nesocotește, încercând, pe deasupra (culmea nerușinării) să pozeze în victimă!

(continuare în numărul viitor)

Nicoleta Codrin

Pag. 9

Actualitate

O ALTĂ VEDERE DE PE CENTURA POLITICII

Licuricii și strategia țării noastre

De acolo, de pe Centură, se vede cel mai fain. Nu poți să citești toată ziua opera completă a lui Cărtărescu sau meditațiile din zborul săgeții lui Horia Roman Patapievici. Uneori, simți nevoie să fugi de la Cotroceni și să intri sub punte cu băieții ca să joci un barbut pe politica externă a României. Este chiar neconvențional, e altceva politica lui Traian Băsescu. Mai ales că prietenul din Clubul lui Savonarola te plăcisește prea mult: vine la poartă una-două cu căciula-n mână să-i dai bani de publicitate, iar tu-i dai altceva. Din belșug, să-i ajungă! N-a vrut să-i dea contracte, atunci prietenul specializat în etică și morală jurnalistică l-a pictat la gazetă. Concret, prietenul l-ar fi întrebat în prezență "blondei norvegiene" de ce nu se apropie de Franța și Germania. De ce preferă America. Uite ce-a zis președintele patriei, că, decât să facă bucuria unor licurici mai mici, mai bine fericeste un licurici mai mare.

Nu e deloc cușer pentru un șef de stat, dar trebuie să recunoaștem că personajul are farmecul lumii din care vine. De ce să ne gândim doar la modelele oferite de Cuza, de Carol I, cel care intindea doar un deșert politicienilor de la București și trei dește bătrânlui Petre Carp? De ce să rămânem doar cu modelul lui Nicolae Ceaușescu, care se uită chiorăș la burările activiștilor lui? E bine să avem și un președinte de-al nostru, din popor, din topor.

Să analizăm însă puțin structura de adâncime a acestei meditații politice a lui Traian Băsescu. Dacă are asemenea plăceri adânci e problema Dumisale. Prietenii de cărțiumă nu îți dă Dumnezeu. Nu ține figura cu "opiniile exprimate în cadru privat" și că nu trebuia dat publicității un asemenea gând fetid. Nu mai este o chestiune de intimidare dacă marinieru vrea s-o facă în numele unei națiuni, cum crede "prietenul meu ziaristul". De ce-ar trebui să fim noi părtași la o asemenea perversiune cu un individ ca George W. Bush? Fiindcă, dacă reprezentantul nostru o face frumos în genunchi, indirect, o facem noi toți, prin reprezentantul nostru. Iar dacă și-a ales prieten un Falstaff, de care nu mai poate scăpa, nu este vina noastră a tuturor.

Am mai pierdut un tezaur național

România a cheltuit sume enorme pentru a-și întreține mercenarii din Irak, trimiși de tridentul Iliescu - Năstase - Geoană. Și ei îl acuză pe Traian Băsescu de servilism față de americani. ("Parcă tot cu sovietici era mai bine, mă dragă..."). Nu intrăm în detalii, dar ar fi interesant de calculat fie și numai costul apei minerale pentru mercenari trimiși în Babilonia.

Vor sări imediat unii: "Cum îți permiti? NATO, UE, ONU..."

Fals! NATO, UE și ONU nu se află acolo. Invadarea Irakului nu s-a făcut cu acordul ONU, așa cum a afirmat Traian Băsescu.

America a călcat în picioare normele de drept internațional, Carta ONU, chiar și propriile principii care au transformat-o în simbol al libertății umane în secolul XX.

Atunci când s-au împărțit contractele din Irak, țara noastră nu a primit nimic. Evident, există firme românești, care au obținut "subcontracte" și atât.

Și aberațiile nu s-au oprit aici. Dragoș Neacșu, un oarecare secretar de stat din Ministerul Finanțelor Publice, a semnat la Amman, în Iordanie, un acord cu Atta Abdul Wahab, ambasadorul Bagdadului la Amman. Un acord „pe șest”, prin care România renunță la 80% din datoria lui Saddam Hussein către țara noastră. Cu alte cuvinte, pierdem două miliarde de dolari pe semnătura unui Dragoș Neacșu. Cam atât consideră unii că ar valora și tezaurul de la Moscova, păstrat cu grijă de Vladimir Putin. Până va veni un alt Dragoș Neacșu...

Mihai Răzvan Ungureanu, șeful diplomației noastre, explică această cedare prin „contextul politic mai larg”. Dacă așa înțeleg aleșii noștri să-l servească pe licuricul cel mare, să fie sănătoși și să vină în fața electoratului din nou să mai ceară un mandat.

România nu face parte din Clubul de la Paris, unde se reunesc principalii creditori mondiali, dar simte nevoie să le dea lecții de generozitate. Este adevarat că țările din Clubul de la Paris au redus cu 80% datoria Irakului față de ele, dar asta e treaba lor fiindcă, oricum, au afaceri grele acolo și-si vor scoate banii pe alte căi. România nu a fost iertată de nimeni, a plătit datorile lui Ceaușescu până la ultimul cent. Ar mai rămâne 20% din datoria lui Saddam - 500 de milioane de dolari, pe care-i vom primi în 23 de ani!

Un oarecare secretar de stat a amanat o parte din destinul României, a cedat un tezaur pentru care românii au suferit zece ani de foame și frig. Au talent politicienii noștri, care și pun secretarii de stat să scoată castanele din foc. Reamintim că Eduard Mezincescu, un alt secretar de stat, semna și el cu sovietici un proces verbal pentru cedarea Insulei Șerpilor. Prostia lui o vor plăti și generațiile viitoare.

În acest timp, Serghei Ivanov, ministrul rus al Apărării, visează scuturi pentru apărarea Europei. Iar dacă Europa nu vrea să fie apărată, atunci instalează rachete S-300, orientate inclusiv spre România. Considerându-se provocată

și în Asia, Rusia a desfășurat ample aplicații militare cu China, cu toate tipurile de arme.

Nimfa fiarei în cocon de mătase

Viespea din specia Ichneumonide pune căte un ou în cărcă unei omizi. Omida păroasă se ghiftește, face prăpăd în jur, crește rapid și se face criscalidă, însă închide cu ea și propria moarte: larva viespei se dezvoltă și devoră criscalida. Pe dinăuntru! În loc să iasă fluturele, din criscalidă apare nimfa fiarei în cocon de mătase.

Politica noastră pleacă de la natură. Tataie nu doarme. El i-a făcut, el îi omoară. Are o dorință de revanșă ca Alexandru Lăpușneanu. Văzând că „tâlharii”, „aroganții” și „ciocoi” Prostăncului nu-i mai acordă nici o atenție, „Tataie” s-a întărit în taină cu Petre Roman și au copit amândoi un Pol Social.

În cadrul PSD, cu PSD, pe lângă PSD, peste PSD - cum o fi, dar să intre în criscalidă lui Micles. Numai așa poate să intindă năvodul că mai mult spre nostalgie partidului, nemulțumiți de „Manivelă”, de „Guzganul Rozaliu” și de-al lor. Când criscalidă va fi suficient de găuoasă, va ieși Ilici, bătând din aripi spre o nouă democrație, la fel cum a procedat cu Frontul Salvării Naționale, care - n'așa? - nu era și nu voia să fie partid politic. Iar de se va scula „Tataie”, „pre mulți îi va popi”. L-a popit el și

pe Nicolae Ceaușescu, care i-a fost ca un tată, de ce s-ar înduioșa cu Mircea Geoană? Numai că asocierea lui Ilici cu Petrică este moarte politică sigură, la fel ca rămânerea la umbra lui Adrian Năstase. În acest caz, trebuie să explic românilor ce-i cu Manivelă-I.C.Frimu, care „a cumpărat” suruburi pentru Căile Ferate de un milion de dolari bucata. Evident, după ce dăduse la topit 23.000 de vagoane.

Pe margine, spiritualul doctor Sorin Oprescu face vocalize acide: „Noi nu suntem un partid de derbedei, de hoți și de golani care fură de dimineață până seara”. Poate invers... Să spună astă electoratului.

Cartonaș galben pentru România

Oli Rehn, comisarul european pentru extindere, s-a întărit cu miniștrii de Externe din cele 25 de țări membre și a avertizat că România nu și-a rezolvat dificultățile provocate de controlul ineficient al frontierelor, de corupție și, mai ales, de mediu. El s-a referit și la instabilitatea politică internă din țara noastră, tema predilectă a socialiștilor din Parlamentul European, unde au trimis jalbe patriotice Mircea Geoană și Adrian Năstase. Ca pe timpul fanarioșilor sau al sovietiștilor. Feciorii din Strada Primăverii au instincte sigure, coapte la umbra activiștilor în floare, calcă totul în picioare, numai să ne fericească din nou.

Jack Straw, șeful diplomației britanice, nu a susținut cartonașul galben, arătat de Oli Rehn, și a repetat că Marea Britanie, care detine președinția prin rotație a Uniunii Europene, va pleda pentru ca România să fie acceptată la 1 ian. 2007.

Chiar dacă aderarea țării noastre ar fi amânată pentru anul 2008, agenția „Standard&Poor's" a plasat România în categoria statelor cu risc scăzut pentru investiții. Pentru prima dată, se consideră că România nu mai face parte din categoria țărilor cu investiții speculative. S-au îmbunătățit indicatorii economici, evoluție favorizată de creșterea economică, susținută de cererea internă, explică „Standard&Poor's".

Cel mai optimist este Traian Băsescu. Prezent la seminarul „Noua Europeană: Cine se teme de democratizare?”, organizat de Asociația Studenților din Facultatea de Științe Politice, Traian Băsescu și-a reafirmat convingerea că România va adera la 1 ian. 2007, așa cum s-a convenit deja prin semnarea Tratatului de aderare. Președintele a revenit cu aceeași consecvență la angajamentul lui pentru securitatea și democratizarea Mării Negre. „Trebuie înghețate să se transforme în războaie regionale", a precizat Traian Băsescu, pacificarea Transnistriei.

Se întâmplă însă lucruri stranii în zonă. Adriean Jacobovici de Szeged, reprezentantul special al Uniunii Europene pentru Basarabia, a declarat la Kiev după o întâlnire cu Viktor Iușcenko, președintele Ucrainei, că România nu va fi admisă la tratative. Jacobovici a motivat că România face parte din OSCE, va fi admisă în Uniunea Europeană, prin urmare, nu trebuie invitată.

Situația este revoltătoare fiindcă majoritatea relativă a populației din Transnistria este formată din moldoveni, adică români, în ciuda deportărilor masive din zonă.

Ucrainenii ocupă locul al doilea ca număr de locuitori în Transnistria, după români, dar Ucraina, care și ea face parte din OSCE, participă la negocieri. Mai Transnistria.

La Kiev au avut loc consultări între reprezentanții Rusiei, Ucrainei, ai OSCE, ai Statelor Unite și ai Uniunii Europene.

La fel ca Bucureștiul, nici Chișinăul nu a fost invitat, deși este interesat direct în rezolvarea problemei. În consecință, Vladimir Voronin a acuzat puterile occidentale că fac jocuri oscute „pe la spatele Republicii Moldova".

Pe acest fundal politic european, Duma de la Moscova a comunicat că Transnistria este „o demnă urmașă a Uniunii Sovietice" și că Rusia își va spori numărul de militari de pe Nistru.

Kremlinul încă nu pricepe că va avea mare nevoie de România. Nu numai pentru relația contra sări cu Ucraina...

Putin, la taină cu Berlusconi

Vladimir Putin nu mai are pe cine omor. Cecenii parca nu mai suflă, dar și el mai are unele motive de îngrijorare. Chiar dacă afacerile îl merg strună, Rusia se confruntă cu importante probleme interne și, de aceea, nu poate redeveni lider absolut în spațiul ex-sovietic prea curând. La recenta reuniune a Comunității Statelor Independente de la Kazan, capitala Tatarstanului, ucrainenul Viktor Iușcenko și georgianul Mihail Saakașvili i-au cerut să clarifice diferențele de frontieră cu noile state naționale, desprinse din fostul imperiu sovietic. Tătarii tocmai sărbătoresc o mie de ani de la fondarea orașului Kazan și i-au dat lui Putin un cadou cu tâlc: un cazan din fontă, de mare presiune, numai bun de pus pe foc.

După acest nou proiect al CSI de la Kazan, Vladimir Putin l-a primit la Societatea Italiană Silvio Berlusconi. Un vechi prieten, cu mari interese economice în Rusia.

Au discutat despre reforma iminentă a Consiliului de Securitate al ONU, prin primirea celor patru aspirante: Japonia, Germania, India și Brazilia. Putin sprijină Germania, dar nu și Italia, cum ar vrea prietenul Berlusconi. Roma deține locul săse în lume printre țările care contribuie financiar la stabilizarea păcii și are 40.000 de militari pe toate fronturile ONU. De aceea, Berlusconi pretinde un loc în Consiliul de Securitate.

Până la urmă însă, prietenia are miros de petrol. Relațiile economice dintre Germania și Rusia devin tot mai puternice și Berlusconi a arătat că înțelege această rațiune a Kremlinului. Putin i-a cerut lui Berlusconi să permită gigantului Gazprom să investească mai mult în Italia fiindcă Rusia vrea să-și extindă exporturile pe piața liberă a Uniunii Europene. Președintele rus a precizat că firmele italiene pot investi în Rusia alături de companiile germane E.ON Ruhrgas

și BASF Wintershall. De altfel, trustul italian ENI este cel mai mare beneficiar pentru Gazprom, primul producător de gaze din lume.

De la Marea Neagră la Marea Baltică

În paralel, Putin mai aruncă o șea peste Uniunea Europeană. Pe 8 sept. 2005, țarul Vladimir Vladimirovici și cancelarul Gerhard Schroeder au semnat un acord pentru construirea unei conducte ce va transporta gazul metan rusesc până în inima Europei Occidentale. Proiectul costă 5 miliarde de dolari și are o semnificație politică gravă. Rusia devine principalul furnizor de energie al Germaniei, chiar dacă Uniunea Europeană cerește încă din 2000 ca fiecare țară să-și construiască alternative la sursele de energie din Rusia. Conducta va avea 1200 km lungime. Pornește de la Sankt Petersburg, trece pe fundul Mării Baltice și ajunge pe coasta de nord a Germaniei. Va începe să funcționeze în 2010 și va avea o capacitate de 27 miliarde m³/an. Vecinii Germaniei se arată foarte nemulțumiți fiindcă pierd banii din taxele de traversare a teritoriului lor.

Premierul polonez Marek Belka a calificat acordul drept o demonstrație de forță din partea Moscovei. Ei, și?

Lampă, lampă, iar n-ai gaz! Ce va deveni Uniunea Europeană când va ajunge la cheremul Rusiei? Iar Rusia știe că timpul lucrează numai pentru ea.

Viorel Patrichi

CEI "ȘAPTE ANI DE ACASĂ" (continuare din pag. 3)

Și să nu uit: în interviul acordat și publicat în presă, „Bestia neagră” iar „și-a umflat mușchii” tatuați: „într-o noapte am avut 24 de femei.”

Și Mișcarea Legionară a fost implicată în conflictul între generații. Spațiul nu-mi permite să fac o expunere mai largă, dar se știe că între A. C. Cuza și Cornelius Zelea Codreanu, după o lungă perioadă de timp s-a ajuns la o situație conflictuală, primul fiind acuzat, pe bună dreptate, „de pasivitate pe fond zgromotos și lipsă de maturitate politică.” S-a produs astfel ruptura definitivă dintre „cuiziști” și „codreniști”, ceea ce a dus la 24 iunie 1927 la înființarea Legiunii Arhanghelului Mihail. Mareea majoritate a celor ce l-au înconjurat pe Căpitan au fost tineri, sătui peste cap de politicianismul demagogic de după război, de concurența dintre partidele tradiționale, gălăgioasă și lipsită de perspective pentru mase.

Conflict între generații putem spune și în legătură cu „Manifestul Crinului Alb” apărut în revista „Gândirea” (despre imputările curajoase pe care le-a adus Tânărul Mircea Eliade marelui savant Nicolae Iorga).

Dar Căpitanul nu s-a „rupt” de bătrâni, așa cum s-ar crede. A apelat la cele mai naționaliste personalități intelectuale, profesori, avocați, cadre militare superioare, ingineri, oameni mai mult decât maturi, cu care a înființat **Senatul Legionar**, organ cu rol consultativ pentru bunul mers al Legiunii.

Noi mergem pe linia trăsătă de Căpitan: **s-a reînființat, de către ultimul comandant legionar rămas în viață, dr. Ionel Zeană, Senatul Legionar**, cu puținele grade legionare din vremea Căpitanului și cu membri marcanți atât din țară, cât și din străinătate. Din rândurile Mișcării fac tineri elevi și studenți, harnici și disciplinați, remarcându-se în special cuibul „Vestitorii”, care sunt oameni de primă linie, vorbesc puțin dar fac multe, pun suflet și inițiativă în orice acțiune, nu refuză nimic, iar cățiva și-au făcut cunoscute numele prin articole semnate în revistă.

Dintre multele zicale românești, acum, în încheiere, îmi vine cea care se referă la educația Tânărului, la cei „șapte ani de-acasă”. Erai catalogat, dacă erai cuminte și respectuos, că îi ai, și invers. Proverbul se folosește astăzi din ce în ce mai puțin în vorbirea curentă, agresivitatea juvenilă căștigând teren, tinzând să facă parte din modul nostru de a fi. Nu ar fi exclus ca nu peste mulți ani o Tânără să se adreseze mirată mamei sale: „Știi, baba de la etaj m-a apostrofat zicându-mi că nu am cei șapte ani de-acasă: s-a sclerozat râu de tot, eu am 14 ani!” ...

***

Hronic Legionar - Septembrie

1899 - nașterea lui Cornelius Zelea Codreanu la Iași (13 sept.)

1917 - Cornelius Zelea Codreanu, elev de 18 ani, se duce benevol pe front, alături de tatăl său, prof. Ion Zelea Codreanu

1923 - congresul LANC organizat de Cornelius Zelea Codreanu în calitate de șef al tineretului (17 sept.)

- Cornelius Zelea Codreanu se prezintă în audiență la primul ministru, Ionel Brătianu, în fruntea unei delegații de țărani pentru rezolvarea gravelor probleme ale bucovinenilor stăpâniți de străini (17 sept.)

1924 - Ion Moța este achitat în procesul Vernichescu (27 sept.)

1925 - punerea pietrei de temelie a Căminului Cultural Creștin de la Râpa Galbenă (Iași) (13 sept.)

1934 - ia sfârșit prima campanie legionară de lucru de pe muntele Rărău, unde legionarii au construit o casă de odihnă pentru legionari bolnavi și săraci (1 sept.)

- descoptarea complotului lui Stelescu împotriva Căpitanului (5 sept.)

- judecarea lui Stelescu de către un Consiliu de Onoare legionar presidat de gen. Gh. Cantacuzino-Grănicerul; Stelescu, fiind vinovat de trădare și încercare de asasinare a Căpitanului, este eliminat din Mișcare, dar Căpitanul l-a acordat dreptul de reincadrare în Mișcare, cu condiția să se corecteze (25 sept.)

1935 - finalizarea taberei legionare de muncă de la Buga, jud. Lăpușna (Basarabia), în care legionarii au construit o mănăstire (16 sept.)

- înființarea taberei care a construit șase diguri care să împiedice revârsarea Oltului peste mănăstirea Mamu din Vâlcea (16 sept.)

- apariția cărții „Rânduri către generația noastră” de Ion Banea (18 sept.)

1936 - tabăra legionară de pe muntele Susai, pentru ridicarea unui mausoleu în cinstea ostașilor români căzuți pentru întregirea României în timpul primului război mondial; din ordinul autorităților, jandarmii au atacat și închis tabăra, profanând osemintele (5 sept.)

1937 - înființarea comerțului legionar de către Căpitan sub comanda ec. cdt. legionar Petre Tocu (13 sept.)

- bătălia fierului vechi (15 sept.)
- sărbătorirea terminării muncii legionarilor la construcția Casei Verzi din București Noi și sfintirea ei; totodată, a avut loc o expoziție a presei legionare (25 sept.)

1938 - deschiderea (de către autorități) a lagărului pentru legionari de la Vaslui (8 sept.)

1939 - împușcarea lui Armand Călinescu de echipa Miti Dumitrescu (21 sept.)

- masacrarea elitei legionare de către autorități, fără judecată: 254 legionari din lagăr, spitale și căte trei din fiecare județ au fost împușcați, iar trupurile neînsuflete au fost expuse pe stradă (noaptea de 21/22 sept.)

1940 - încercarea de revoluție legionară la Constanța și Brașov (3 sept.)

- reînhumarea la Predeal a elitei legionare masacrata de autorități în noaptea de 21/22 sept. 1939 (11 sept.)

- proclamarea statului „național-legionar” (14 sept.)
- înființarea, de către Ilie Gârnăeaș, a „Ajutorului Legionar” pentru ajutorarea săracilor și a refugiaților din provinciile românești pierdute (26 sept.)

Este **Podul cu lanțuri**, construit în 1840 de către inginerul englez Clark, având o lungime de 380 m și 15,7 lățime. Si el a fost distrus în ian. 1945 și reconstruit în 1949.

Statuia Sf. Gellert este o emblemă a Budapestei; „muntele” Gellert, înalt de 135 m, datorită așezării sale, are o înfățișare monumentală. **Episcopul orașului, Gellert**, a fost aruncat de turci în Dunăre, chiar de pe locul ocupat astăzi de statuia realizată de artistul Iancovich Bela în 1903. Tot aici a fost ridicat, între 1911-1919, Hotelul „Gellert”, unul din cele mai cunoscute în Europa prin eleganța lui, precum și băile termale ale căror ape au temperaturi de cca. 270-280 grade Celsius.

Castelul Vaydahunyad din parcul central al orașului este alcătuit din 21 de clădiri, închipuite, oarecum, ca o istorie a stilurilor din arhitectură, începând cu epoca romană, trecând prin gotic, renaștere și terminând cu barocul. În fața monumentului se află statuia lui **Anonimus**, vestitul secretar al **regelui Bela al IV-lea**.

Turnul Pescarilor este o construcție de dată relativ recentă (1901-1902), arhitectul Schulek Frygyes imprimându-i o autenticitate atmosferică de monument istoric.

Cele mai frecventate băi din oraș sunt **băile Szechenyi**, ridicate între 1909-1913 și completate cu aripi noi în 1926. Apele termale de aici au fost descoperite

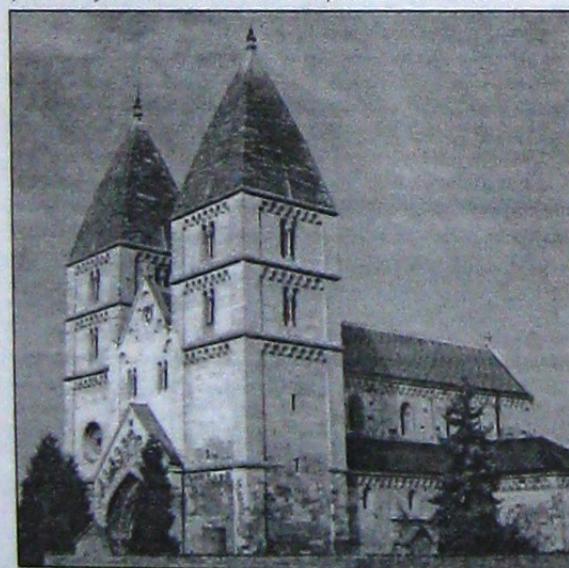
în 1878, ceea ce a dus la construirea de băi de aburi cu instalațiile necesare pentru băi de cadă (atât carbogazoase, cât și sărate). Dar sunt aici amenajate și stranduri publice cu bazine mari, descoperite, pentru înot.

În **Piața Eroilor** se află **Monumentul Milenar**, ridicat cu ocazia aniversării a 1000 de ani de existență a Ungariei. Monumentul are în centru un soclu înalt pe care se află figura geniului înaripat, iar la baza statuii lui, **Arpad** și cei șapte descălecători. În jurul monumentului central, în semicerc, sunt alezate între coloane statuile celor mai de seamă personalități din istoria poporului maghiar, statui realizate de cei mai mari sculptori.

O altă statuie este cea a **Trinității** - realizată în 1691 de sculptori italieni Ceresola Venerio și Bernardo Feretti.

Insula Margareta este unul dintre cele mai vizitate locuri din Budapesta; are suprafață de 90 ha și reprezintă o fâșie de pământ lungă de 2,5 km. Aici pot fi vizitate numeroase monumente și lacuri de agrement, bazine de înot acoperite și deschise.

O clădire-monument de arhitectură este restaurantul „Casino” - dar și alte numeroase restaurante și cofetării care împânzesc insula de la un capăt la altul precum și hotelul insulei cu o capacitate de 3000 de locutori!

Dintre monumentele cu patină istorică merită să fie menționată **Biserica Sf. Mihail** din sec. al XII-lea, în stil român, având în turnul ei cel mai vechi clopot din Ungaria (din sec. al XV-lea).

verzi (nu roșii!), insigne cu secera și ciocanul, statuete mici (tip "Oscar") ale lui Lenin și Stalin; se pot cumpăra și „rubăști” (cămășile armatei sovietice), chipiuri cu nelipsita stea pe frunte, casete muzicale cu mășuri ale armatei „eliberatoare” etc. Cele mai multe fotografii le fac turiștii în fața unui individ mărunt și cheal, cu glas pitigăiat, sosia lui Lenin, care se adresează turiștilor cu „daraghie tavarisc!!”

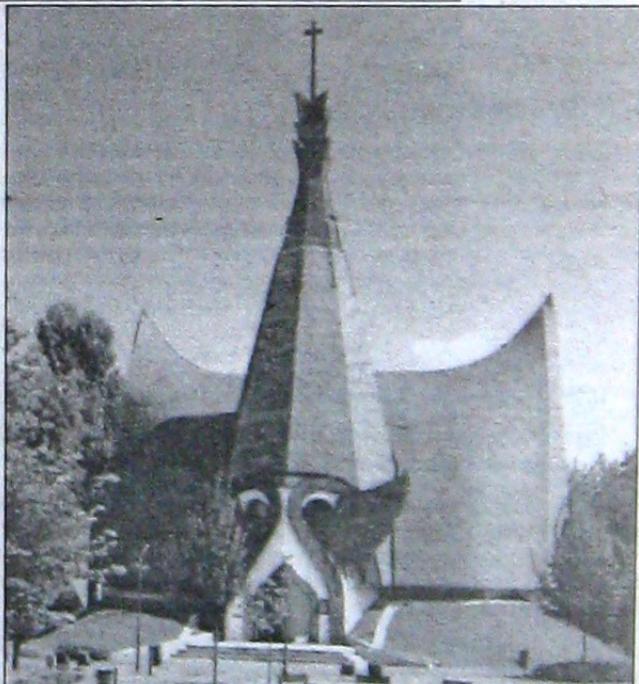
Ungurii își permit să facă acest lucru pentru că s-au distanțat de comunism total, pe când românii au dărâmat statuile dar au păstrat comunismul (sub forma neocomunismului).

La circa 2 ore de Budapesta se află **Lacul Balaton**, cel mai mare din Europa Centrală, prin suprafață sa de 600 km². Adâncimea medie a lacului nu depășește 3 metri, ceea ce permite razelor solare să pătrundă până aproape de fundul lui, uneori temperatura apei depășind 26 grade Celsius. Jocul de culori al suprafetei lacului este de o rară frumusețe. La Balaton sosesc anual circa două milioane de oaspeți, printre care un număr mare de străini. Pe toate malurile lui s-au construit câteva mici stațiuni, cu hoteluri și vile, cea mai mare fiind Sofok.

Nu am vizitat alte orașe din Ungaria, deși plantele turistice te invită să te plimbi prin Debrecen, Szolnok, Bekescsaba, Seged, Pecs sau Mohacs, orașe în general vechi, cu fel de fel de atracții.

Piața centrală - Szentendre

Hotel modern la Siofolk (de remarcat că are cruce!)

Închei vorbind în câteva cuvinte despre arta culinară maghiară, faimoasă în toată Europa: în toate unitățile de alimentație publică cărora le-am trecut pragul am rămas impresionat de gama largă de preparate, porțile „pantagruelice”, gustul rafinat al mâncărurilor care presupune, firește, multă manoperă și rețete originale; eu, unul, am degustat gulyás (mâncarea națională), o supă de ardei dulce, rețes (ștrudel), o plăcintă umplute cu stafide, mere, vișine sau cireșe, dar și cu varză, coaptă la captor, și altele. Vinurile ungurești sunt și ele renumite, în special cele din regiunea Tokai, cele mai multe albe și demiseci, pivnițele fiind săpăte în foarte multe locuri, în interiorul dealurilor.

Doi ani de apariție a revistei

Cu ocazia acestei aniversări mulțumim excelentului profesionist VIOREL PATRICHI, colaborator constant al revistei, care, prin verticalitatea și discernământul său, constituie un exemplu demn de urmat.

Totodată, îinem să mulțumim camarazilor: ing. AUREL IONESCU (trecut deja în veșnicie); MARIA și CARAMFIL SPÂNACHI, dr. ALEXANDRU NIȚULESCU - din Germania, dr. GHEORGHE NIȚULESCU și ing. AUREL MORARU - din București, pentru ajutorul finanțier.

CUPRINSUL REVISTEI ÎN CEL DE-AL DOILEA AN DE APARIȚIE (sept. 2004 – aug. 2005):

Editoriale

Bilanț legionar 2004; Exercițiu de disciplină legionară; Convoiere imaginară cu Căpitänul; Un tribunal nevăzut; Schimbarea domnilor, bucuria nebunilor; O diversiune mai mare decât Trianonul; Flux și reflux; Un loz totdeauna căstigător; S-a întâlnit chiorul cu surdul; Cine pe cine păcălește?; O condamnare firească și obligatorie; Lupii la drumul mare

Ideologie Manual de istorie cls. a XI-a; Elita în Mișcarea Legionară; O dată pentru totdeauna; Seară de poezie legionară; Cuceriri, organizații; Cu avânt în noul an; Mișcarea, faulătă dur din spate; În halne noi; Psihoza colectivă; O tortă nestinsă; Tur de orizont; O oază de credință; Drumul neamului; Gândindu-mă la tine, națiune; Cultul muncii la legionari; Cultura cartofului în ţepele din Piața Palatului

Attitudini Fabrica de intelectuali; Votul și pișcotul; Singur în fața cetei; Despre monarhie; "Căpitänul trebuie sanctificat"; Au venit la noi în țară...; Un autor hahaleră; "Actorul și sălbaticii"; Apel pentru procesul împotriva comunismului; Comentarii la două scrisori din Canada și Elveția; Comunicate

Actualitate Tratatul cu Ucraina; Democrația lui Ilieci; Circ... fără pâine; Botezul Domnului; Mihail Eminescu, un mare naționalist; Algoritm politic "second hand"; Scrisoare către Senatul și Congresul SUA; "Centura" politicii – "Paradoxul" Voronin și "puciul păpușoiului"; Spre o nouă

îltă?; Președintele Mării Negre; "Centura" politicii – Diverse; Vedere de pe "centura" politicii; De la Ițic la Genghis Han; Lege pentru Transnistria

Interviu Secretele Basarabiei; Destinderea dintre legionari și regimul carlist

Reportaj Cel mai vîrstnic legionar din lume; Predeal - 21 sept. 2004; Tânărăbești

2004 - Prezent!

istorie Naționalismul finlandez; Teroarea horthystă; Prima Constituție a României; Întregirea României; Cum a fost cedat Cadrilaterul

Carte legionar celebră Gheorghe Istrate - "Frâția de Cruce"; Vasile Marin - "Crez de generație"; Ion Moja - "Cranii de lemn"; Ion Banea - "Rânduri către generația noastră"; Alecu Cantacuzino - Selectiuni din articole; Ilie Imbreescu - "Biserica și Mișcarea Legionară"

Diezul legiuiri Sunt simist, dar mă tratez (serial); Un terorist pipernicit, "Strălucita" acțiune de la 3 sept. 1940, Înființarea statului "național-legionario", Realizările și particularități ale regimului

simist, Alte (trei) "realizări" ale regimului simist, Semnele furtunii, Desfășurarea evenimentelor din 21-23 ian. 1941, Aventuri simiste, Găina și mărgăeaua, Drumul spre șefia Legiunii, Pașii profetului și țopăiala piticului

Zig-zag pe mapamond Portugalia; Egipt; Sicilia; Maroc; Israel; Litoralul bulgăresc; Austria; Elveția; Sankt Petersburg

Mari sărbători creștine Ziua Crucii; Sf. Arhangeli Mihail și Gavril; Sf. Apostol Andrei; Nașterea Domnului; Duminica Florilor; Sfintele sărbători ale Paștelui

In memoriam Masacrul elitei legionare ("Ce a provocat masacrul"); Andrei Ciurunga; Nicolae Coterbic; Nae Tudorici; Asasinarea Căpitänului; Radu Demetrescu - vulturul nostru; Valeriu Gafencu; Dumitru Banea; Dumitru Popa; Aurel Ionescu

Centenar Vasile Marin, Constantin Papanace; Radu Gyr; Ion Banea; Horia Zelea Codreanu

Semicentenar legionar Eliminarea lui H. Sima din Mișcare

Aniversări: nașterea Căpitänului ("Căpitänul în memoria contemporanilor"); un an de la apariția revistei ("Păreri despre revista noastră"); cel mai vîrstnic cuib; aniversarea Legiunii ("Cartea legionară în lume")

Diverse Blocnotes; Justiția; Pagini cenzurate; Pe urmele lui Șt. Baciu la Honolulu; Soroca - D. Iov; Un cotcodac din Argentina; Mânia - un rău sfetnic; Invitație la lectură legionară; Moartea gen. Avramescu; Un scriitor de talent: Nelu Mânzatu; Versuri

Correspondent de la cititori - din Chicago, Craiova, Galați, Suceava, Bârlad, Ploiești, București: Seară culturală; Anularea identității; Un țăran poet; Cei fără morminte; Scrisoare către ministrul Culturii; Educație și credință; Versuri; Bolnavul; Plânsul crocodilului politic; Suprarealism capitalist pe o mlaștină socialistă; Pericolul sectelor (serial); Baptismul, Martorii lui Iehova, Evangheliștii, Penticostalii

Document Mărturia șefului Corpului Muncitoresc Legionar; Presă legionară și pro-legionară interbelică

Pagini de vacanță Străzile copilăriei mele; Repere spaniole; Crăciun legionar în lagăr; O vară de demult

Concurs, cronici legionare, Poza Redacției

Ca și până acum, cu Dumnezeu înainte!

CUVÂNTUL LEGIONAR Septembrie 2005

Corespondență de la cititori

ROMANO-CATOLICISMUL

Biserica Romano-Catolică a apărut în anul 1054, când a avut loc Marea Schismă între Biserica de la Răsărit și cea de la Apus.

Scindarea a avut numeroase cauze teologice și neteologice, însă au primat cele teologice.

Papa, în Apusul Europei, după căderea Imperiului Roman de Apus, devine cel mai puternic om. Începând cu 745-755, el devine șef de stat.

Regele francilor, Pepin cel Scurt, care fusese chemat de papă în ajutorul său, îl dăruiște acestuia din urmă teritoriul cucerit de la <longobarzi> în Italia centrală, sub denumirea "Patrimonium Sancti Petri".

Creându-și un stat terestru, papa se emancipează de sub puterea politică a Bizanțului, ba mai mult, îl face concurență în calitatea sa de șef al unui stat numit "Republica Romanorum".

Pentru justificarea și susținerea creșterii unui stat terestru, papii s-au bazat pe două documente neautentice:

1. *Donatio Constantini* - prin care pretindeau că împăratul Constantin cel Mare ar fi donat papiei Silvestru I Italia și cetățile ei, drept recompensă pentru că l-ar fi vindecat de lepră prin baia botezului.

Falsitatea actului a fost dovedită în secolul al XV-lea de către canonul Laurențiu Valla din Florența, deoarece se știe după istoricul Gisebiu de Cezarea, că împăratul Constantin cel Mare s-a botezat pe patul de moarte, cu câteva zile înainte de moartea sa, survenită la 22 mai 337, lângă Nicomidia.

2. *Decretalile pseudo-isidoriene* - o colecție de canoane și decrete, în parte autentice, în parte falsificate și în parte imaginare, atribuite pe nedrept lui Isidor de Sevilla (+636). Aceste decretale au folosit papiei și pentru susținerea supremaciei papale.

La data de 16 iulie 1054 are loc scindarea dintre Apus și Răsărit: cardinalul Humbert, un om mândru, a depus un act de excomunicare pe Sfânta Masă din Biserica Sfântă Sofia, acuzându-l pe greci că ar fi scos (!) din Crez învățătură că "Duhul Sfânt purcede și din Flul" (*Filioque*) - când oricine știe că Sfânta Scriptură (Ioan 15,26), Sfinții Părinți și Sinoadele ecumenice (I și II) vorbesc lămurit numai de purcederea dintr-un singur izvor: din Dumnezeu Tatăl a Sfântului Duh și nu din două izvoare, și de la Tatăl, și de la Flul.

Dar dincolo de diferențele dogmatice, rituale și disciplinare canonice, dincolo de răceala sufletească, dincolo de politica și de slăbiciunile omenești, adevăratul motiv al dezbinării de la 16 iulie 1054 îl constituie concepția ecclaziologică greșită a catolicilor despre primatul papal, prin care episcopul de la Roma se situează deasupra tuturor episcopilor și credincioșilor, această idee fiind susținută cu tărie în continuare de către papă.

Biserica Catolică are următoarele puncte doctrinare total diferite de ortodoxism:

a) *FILIOQUE* - cel mai important - *Duhul Sfânt purcede și din Flul, nu numai din Tatăl*

b) *PURGATORIUL* - *Între Rai și Iad ar fi un loc curățitor numit "purgatoriu", în care merg sufletele celor ce nu și-au ispășit pe pământ anumite păcate, și apoi se duc în Rai. Dar în Sfânta Scriptură nu se scrie nicăieri despre purgatoriu. Să nici în Sfânta Tradiție.*

c) *SUPREMATIA PAPALĂ* - *papa se consideră capul suprem al Bisericii creștine, mai mare peste toți oamenii. Dar în Biblie stă scris că Hristos este capul Bisericii* (Efeseni 5:23, 1:22).

d) *INFALIBILITATEA PAPALĂ* - Conciliul Vatican I, în 1870, recunoaște că papa nu poate greși ca om în materie de credință, când predică, făcându-l egal cu Dumnezeu. (?!)

Această dogmă nouă a fost combătută cu multă îndârjire de unii teologi mari catolici ca: Friedrich, Dollinger, Hefele și alții, chiar în Sinodul de la Vatican și

imediat după aceea, o parte din catolici s-au rupt de Roma, grupându-se sub numele de "vechi catolici".

e) *AZIMILE* - *ei săvârșesc Sfânta Euharistie cu azimă, ca evrei.*

f) *IMACULATA CONCEPȚIE* - *ei spun că Maica Domnului este născută de la Duhul Sfânt, fără păcat strămoșesc.*

g) *TRANS-SUBSTANȚIEREA* - *la sfintirea Sfintelor Daruri catolici nu fac rugăciune de invocare a Sfântului Duh. Nu au rugăciune de pogorâre a Sfântului Duh peste Daruri.*

h) *CELIBATUL PREOTILOR* - *preotii catolici nu se căsătoresc - aceasta împotriva hotărârii Sinoadelor ecumenice ce au hotărât ca preotii de mir să aibă familie.*

i) *Iar <hirotonile> lor nu se fac prin punerea mâinilor, așa cum au lăsat Sfinții Apostoli - ci prin ungere - ca în Lumea Veche.*

j) *INDULGENȚELE PAPALE* - *ei spun că prin cumpărarea unor bilete date de papă, se lărgă păcatele. El afirmă că Sfinții lor au prea multe fapte bune, n-au ce face cu ele, le dau papii, iar el vînde aceste merite prisositoare spre lărtarea păcatelor. (?)*

k) *MIRUNGEREA* - *catolicii mirulesc copiii la 7-8 ani după botez și numai arhiereli au acest drept.*

Ca și cult, ea a introdus multe inovații care o depărtează mult de primele veacuri: lipsa proscamidiei de la "missa" romană, statul, muzica instrumentală, adorarea înimii Domnului nostru Iisus Hristos, limba latină ca limbă de cult și.a.m.d.

Datorită acestor abateri dogmatice, canonice, liturgice și tradiționale, noi ortodocșii îl numim pe catolici schismatici și nu putem să ne unim cu ei atâtă vreme că propovăduiesc aceste eretici.

"Dacă un catolic trece la ortodoxie, nu îl se poate face botezul. În cadrul unei slujbe speciale, el mărturisește în fața preotului, în biserică, lepădarea de erezile și de greșelile catolice și faptul că acceptă mărturisirea de credință ortodoxă. Apoi e miruit cu Sfântul și Marele Mir și îl se citește dezlegarea rândului". (Arhimandrit Ilie Cleopa - "Călăuză în credință ortodoxă", Ep. Romanul, 1999, pg. 127-128)

"De ce Ortodoxia nu are un papă și el?"

Sigur că are! Ortodoxia are un papă și el, cel mai vechi dintre papii și patriarhii lumii. Îl are de la facerea lumii, îl are de la începutul vremurilor. Acesta este adevăratul papă, recunoscut de toți apostolii Lui Hristos. Duhul Înțelegerii, Duhul Lumii, Duhul Cugetării, Duhul Mângâietor și Puterea lui Dumnezeu - El este adevăratul papă al Bisericii Lui Hristos, din veac și până în veac, neschimbă, neclintă, nefindoașnic, nepărtinitor, neavând înaintaș și nici urmaș [...]. E împreună că apostolii recunoscă înaintatea Duhului Sfânt (Fapte 15,28), înainte de asta și înainte de orice. Să pe toate le stăpânește - nu prin forță, ca dictatorii pământești, ci ca un Părinte al Înțelegerii și al dragostei. El este Părintele nostru, cu Botezul cărula suntem botezați.

Știi doar că în limba greacă "papă" înseamnă părinte.

Prin urmare, în sens moral istoric și primar, Duhul Sfânt este Părintele nostru, Papă al nostru.

Oare Biserica Ortodoxă mai are nevoie de vreun părinte sau papă?

Oare nu pe cel ce își tocmește papi pământești îl preîntâmpina Însuși Domnul Iisus Hristos? Cu 19 secole în urma El ne-a lăsat poruncă: <<și Tată al vostru să nu numiți pe pământ, că Tată vostru unul este Cel din Ceruri>> (Matei 13,9).> (preot Iustin Popovici - "Credința ortodoxă și viața în Hristos")

Bibliografie: "Călăuză în credință ortodoxă" - Arhimandrit Cleopa Ilie, Ep. Romanul, 2003; "Credința ortodoxă și viața în Hristos" - Părintele Iustin Popovici, Ed. Bunavestire, Galați, 2003.

Emanuel Stefaniu, Craiova

***

SEMNAL

ostașilor din comună morți în cele două războale mondiale.

Spre cinstea autorităților locale, comemorarea s-a bucurat de o organizare excepțională la care a participat chiar și Sfântia Sa Nicodim, Episcop al Mehedinților, înconjurat de un sobor de 12 preoți.

În afara locuitorilor satului, au mai fost prezenti la tristul eveniment și câteva sute de săteni, veniți special din comunele învecinate.

După slujbă a vorbit Sfântia Sa Episcopul, a făcut prezentarea celor trei tineri și a motivului pentru care au fost uciși. Au mai vorbit: primarul comunei, președintele AFDPR Mehedinți, doi dintre localnici, contemporani ai evenimentului și, la sfârșit, doamna Viorica, prietenă și colegă cu cei trei uciși. Din păcate, deși pregătise un amplu material, a fost atenționată să nu citească deoarece era vorba despre Frâția de Cruce și deci reiese clar că cel trei aparțineau Mișcării Legionare... Iată încă unul din multele aspecte care este deja generalizat: omitearea în mod voit a cuvântului legionar care e prea "tare", înlocuit cu unul din eufemismele „naționalist”, „patriot” sau „bun român”. Cenzura încă mai dăinuie, frica de a nu deranja la fel; am scris despre acestea în articolul de acum un an (aug. 2004): „Ascunsul

Printre scrisorile primite în ultimul timp la sediul nostru, câteva ne-au atras atenția în mod deosebit, fapt care ne-a determinat să le prezentăm conținutul în rândurile de față:

Prima ne-a venit de la Brăila de la doamna Liana Nedelcu Stan. Într-o scrisoare amplă, domnia sa ne informează despre un eveniment care s-a desfășurat în luna Iulie 2005 în com. Ișverna din jud. Mehedinți unde, prin grija Asociației Foștilor Deținuți Politici, s-a ridicat o troiță în amintirea a trei tineri mehedințeni, împușcați în zona la 31 martie 1949. Tinerii plecați în Munții Banatului să lupte împotriva comunizării țărilor, și-au sacrificat tinerețea, căzând sub gloanțele celor ce îl urmăreau. Aceștia au fost: Eugen Bocârnăea, student în anul III la Facultatea de Medicină din București, fratele său, Ion Bocârnăea, de 18 ani, elev în clasa a VIII-a la liceul „Trălan” din Turnu Severin și Gheorghe Eftimiu, coleg de liceu cu ultimul.

După 56 de ani de la dramaticul eveniment locuitorii județului Mehedinți au reușit să ridice o frumoasă cruce de marmură albă, amplasată în curtea bisericii din Ișverna, alături de monumentul ridicat în memoria

după deget".

Astfel, doamna Viorica a trebuit să se rezume doar la ultimele cuvinte pe care Gheorghe Eftimiu i le-a spus în ajunul plecării în munte: „Drumurile noastre se despart, s-ar putea să nu ne mai vedem niciodată. Va trece timpul, te vei căsători, aceasta e o datorie civică. Eu am doar o singură mare rugămintă: să-ți crești copii în credința lui Dumnezeu. Eu trebuie să plec, așa că mă cheamă datoria. Pe mine mă aşteaptă plumbul. Roagă-te lui Dumnezeu pentru mine și frații mei.”

Cea de-a doua scrisoare interesantă aparține tot doamnei Liana Nedelcu Stan din Brăila, comunicându-ne că în localitatea Thonex Geneva din Elveția a fost ridicat un impresionant monument în amintirea fraților crucificați de teroarea comună. Monumentul reprezintă un ecran pe care se află o hartă cu gulagul românesc.

***

”...ESCU”

In 1989 răbdarea românilor ajunsese la cotele maxime de suportabilitate. Și creatorii noli ordini mondiale ne-au ajutat să-l dăm jos pe ...ESCU, temutul criminal comunist (din păcate nu singurul).

In 1990 multă lume era fericită. Avuseseră loc primele alegeri libere din România postbelică și câștigase ...ESCU, fostul tovarăș de partid al celuilalt ...ESCU, asasinat cu buna lui știință. Noul ...ESCU era "lăic". Singura icoană la care se înclinase toată viața lui era secera cu cloanull Sfânta lui treime era K. Marx, Engels și Lenin!

Apoi, în mai 1992 a candidat iar, și a ieșit tot el ...ESCU!

In 1996 ne-a arătat că de proști și imbeciliști ne crede și căt de mult își dorește puterea și a candidat din nou, printre simplă Inginerie matematico-juridică: "un mandat de 2 ani nu este un mandat". Dar spre imensa bucurie a celor adunăți ulterior în piața Universității, nu a mai ieșit el.

De data aceasta a câștigat ...ESCU, și el fost activist P.C.R., dar creștin, bun prieten cu călugarul Daniel. Și el ne-a crezut proști: ori nu a fost un comunist convins, adică a fost un oportunist (și a fost și este creștin), ori nu a fost niciodată creștin și este în continuare comunista (lucru și mai trist). Comunista creștin nu a existat, nu există și nu va exista vreodată, lucru care se poate vedea clar la o minimă analiză doctrinară a celor două cuvintelor. Este ca și cum ai spune "afican alb", "evreu musulman", "islamist mozaic" sau "piticul sovietic cel înalt". Acest ...ESCU în 4 ani a reușit să dezamăgească populația României, care la alegerile din 2000 l-a dat votul de neîncredere și nu l-a mai ales.

L-a reales pe vechiul ...ESCU, lăicul! Aceasta a dezamăgit definitiv - pentru a treia și ultima oară. (Ar mai fi candidat el, dar deh, mulți își doresc tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte!)

Au venit alegerile din 2004. Trebuia să facă ceva, trebuia să schimbe râul din rădăcină. Și s-a schimbat! În sfârșit a fost ales un președinte cu adevărat "democrat": ...ESCU!

***

Concurs

ISTORIA CENZURATĂ DE GUVERNELE ROMÂNEȘTI - premii în cărți -

Condiții de participare: vârstă max. 35 ani; răspunsurile se vor trimite în scris pe adresa sediului, se pot da telefonic sau personal, la sediu, până la data de 10 a lunii următoare apariției revistei. Premiile se vor ridica de la redacție.

RĂSPUNSUL CORECT LA ÎNTREBAREA LUNII AUGUST: "Ce știi despre trădători în Mișcarea Legionară (și care au fost repercusiunile trădării pentru ei și pentru Mișcare)?"

a fost dat de Alin Blară din Galați, 23 de ani, care a câștigat premiul "Amintiri" – Nicolae Arnăutu.

RĂSPUNSUL ESTE URMĂTORUL:

Trădător al Mișcării este legionarul care colaborează cu dușmanii Legionari pentru distrugerea acestora; pedeapsa pentru el, stabilită de Căpitan, este excluderea din Mișcare.

De-a lungul timpului au existat mai mulți trădători în Mișcare, dar notorii sunt Mihail Stelescu și Horla Sima.

Prințul a depus legămantul de legionar alături de primii legionari (Căpitanul și ceilalți patru fondatori ai Legionii, alături de Clime, Banea, Cotigă); a înființat Frâția de Cruce din Galați, a devenit comandant legionar și deputat al Gărzii de Fier în Parlamentul țării (Căpitanul cedându-i propriul loc, ca încurajare pentru activitatea ferventă și rodnică); îmbătățat de succes, Stelescu a vrut să devină el șeful Legionii și, cum meritele sale nu erau suficiente în comparație cu cele ale Căpitanului, a încercat în două rânduri să-l asasineze pe acesta; atentatele nu au reușit și Stelescu a fost exclus din Mișcare. Apoi, timp de doi ani Stelescu a dus o campanie publică de calomniere a întregii Legioni, prin ziarul "Cruciada româniștilor" (finanțat de guvern, dușman al Mișcării). Mișcarea lui Stelescu a luat sfârșit prin împușcarea sa de către Decemviri.

ÎNTREBAREA LUNII SEPTEMBRIE: Care au fost deputații Partidului "Totul Pentru Tară" în alegerile din 1937?

PREMIU: Tot o carte de memorii, scrisă însă de alt comandant legionar: "Amintiri" – Virgil Ionescu.

Imaginea slăbită reprezintă această hartă, gălăgul fiind marcat prin zona înneagră; sunt marcate numeroasele localități, presărate pe cuprinsul întregii țări, în care au fost închiși, torturați și omorâți cei care s-au opus sub diferite forme comunismului României.

A existat 220 de pușcări pe care PCR, prin organul său de teroare, Securitatea, a arestat circa 2 milioane de români anticomuniști, dintre care au pierit circa 300.000.

De menționat că acest impresionant și grăitor monument se află amplasat în fața unei frumoase biserici maramureșene, ridicată tot de acești admirabili și credincioși români, în amintirea plărilor locale pe care vitregia sortii i-a făcut să le părăsească. Cinste celor ce poartă în suflet icoana sfântă a României!

Cea de-a treia scrisoare ne vine de la Biblioteca Academiei Române.

Dl. profesor Victor Macarevici a colecționat toate numerele revistei noastre și a avut inițiativa de a dona un set complet (nr. 1 – 24) la Biblioteca Academiei - îi mulțumim frumos domnului Profesor pentru gestul său!

Scrisoarea semnată de Directorul Bibliotecii Academiei, prof. dr. Gavril Strempel, membru de onoare al Academiei Române, și de șeful serviciului "Compleierea Colecțiilor", d-na Maria Rafailă, mulțumeste pentru primirea "Cuvântului Legionar".

E. Ghioceal

Este bun: îl plâng pe morți (ai altora, nu ai noștri), apoi danseză la Olimp "geamparaua țigăneasca" și bătuta, în timp ce cadavrele umflate de apă ale sinistraților plutesc pe râurile țării! Aici a "descoperit adevărata față a României". Față pe care vrea el să o vadă, România castelui lui conducătoare, neaccesibilă însă extrem de multor români.

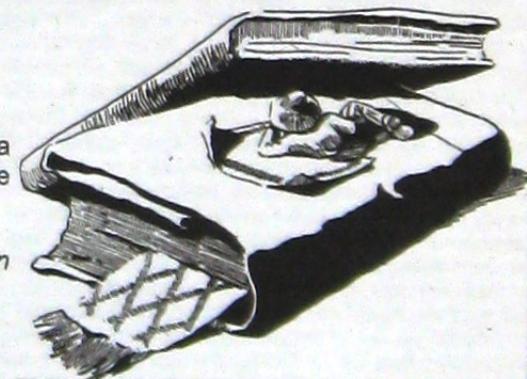
Dar ce au acești ...ESCU în comun?

Scoală de partid făcută conștiințios, la zi, fără frecvență sau seral, acasă sau în străinătate, crearea de fracțiuni politice proprii, toate aservite Bruxelles-ului și finanțatorilor noli Europe. Căci ce naște din pisică goareci mânâncă - sau săngele de slugă (înainte a Moscovei, acum a Washington-ului și Bruxelles-ului) apă nu se face - sau, și mai simplu, schimbarea regilor - bucuria nebunilor.

Când românii își vor alege conducători cu credință și dragoste în Dumnezeu și în neamul nostru românesc, nedecolorați, fără ambiții și orgolii strict personale, cu idealuri precise, drepti, muncitori, morali, spirituali, cu tările de caracter, responsabili, autoritari în apărarea intereselor românești, lipsiți de lașitate, cu mentalitate de învingător (nu de marionete dirijate de păpușarii Uniunii Europene). Incapabili de "compromisuri" și "tranzacții sufletești", care să ne reprezinte interesele NOASTRE NAȚIONALE și nu cele INTERNAȚIONALE - ALE ALTORA, când românii vor alege un președinte creștin prin fapte, un președinte Român al românilor, atunci lucrurile vor începe la un făgaș normal.

Până atunci, jos ...ESCU, sus ...ESCU; ...ESCU este mort, trăiescă ...ESCU!

Ionuț Moraru, București

Trădarea celui de al doilea (intrat în rândurile Mișcării în primul cuib din București, sub conducerea lui Andrei C. Ionescu, de asemenea comandant legionar) se datorează tot dorinței de a lua locul Căpitanului (fără însă a avea calitățile necesare). A fost depistat mult mai greu din cauza gradului mult mai mare de perversitate și, încontestabil, a reușit să facă mult mai mult râu Mișcării: nu a încercat să-l asasineze direct pe Căpitan, ci a colaborat cu Serviciul Secret de Informații, a nesocotit ordinele Căpitanului de liniste și disciplină (organizând atentate și oferind pretextul dorit de autorități de a-l asasina pe Căpitan, sub motivarea "restabilirii ordinii"). Apoi, întrucât se formase de o elită legionară care nu l-a acceptat pe Sima ca șef, acesta a manevrat din nou "din culise" pentru masacrarea elitei (21/22 sept. 1939), și, păcăldind puținele personalități legionare rămase în viață, s-a instalat la conducerea Mișcării pe care, de asemenei, a reușit să-o distrugă în foarte scurt timp (serialul "Sunt simist, dar mă tratez" – din oct. 2004 până în prezent). Sima a fost exclus din Mișcare încă din 1954 (în străinătate, unde se afla), de către Forul Legionar (format din comandanții legionari din vremea Căpitanului).

Revista se difuzează la chioșcurile RODIPET din BUCUREȘTI și din toate reședințele de județ ale jării, precum și în alte localități pe care nu le mai enumerez.

Vă rugăm cereți revista: distribuitorii n-o afișează!

ABONAMENTE PE ADRESA:
NICOLAE BADEA (secretar redacție)
STR: VLAICU VODĂ NR. 23, BL. V39, AP. 37,
SECT. 3, BUCUREȘTI, Tel.: (021) 322 3832

Tudose Popescu - București: Fotografia pe care ne-am trimis-o să o publicăm nu este reprezentativă (îmaginea unui magazin pe a căruia firmă scrie „Alimentaria”, unde, în anii 30, funcționa un restaurant legionar, de care își amintește bunicul dvs.). Amplasamentul era la capătul Căii Moșilor și a fost demolat în anii comunismului. Exagerați când afirmați că înfrântarea comerțului legionar, de bun augur, a dus în mare măsură la desființarea comerțului ambulant practicat de așa zisii cîteni, cu aşezările „prăvăli pe brate”. Nici vorbă de așa ceva. Întrucât erau foarte puține magazine legionare; acest fel de negustorii („pe brate”) a călărit până în 1948. De exemplu, pentru brânzetură, păsări și fructe și legume, erau cîteni (zis „precupeti”, din pricina că se tocmeau pentru nimică totă), pentru păcinte și patiserie erau greci sau macedoneni, pentru dulciuri (baciulele, sernali, rahat, rugale cu nuci, cu năut sau susan etc.) și băuturi răcoritoare (bragă rece) erau turci sau bulgari, pentru mărunțișuri (ace, nasturi, găreturi și multe altele) erau evrei.

Maxim Teodorov - Constanța: Apreciez conținutul scrisorii dvs. care oferă informații despre Dubai, oraș în care ați muncit jumătate de an, de aceea recomandă căteva din acestea: Islamul a fost creat de profetul Mahomed născut la Mecca în 570 d. Hr. și morț în 632; noua sa religie a fost promovată prin foc și sânge, prin forță și intimidare. După islamizarea întregii Peninsule Arabice prin lupte săngeroase, aceeași religie se instaură în Siria, Egipt, Persia și statele învecinate. Odată cu fășinarea primului jet de petroli, în 1966, modeștii păstorii au părăsit corturile fizice și s-au mutat în palate; în loc de poteci ecum sunt autostrăzi cu opt benzi, căilele desertului – fiind înlocuite cu cele mai scumpe mărci de autoturisme. În Dubai nu există nici o marfă impozitată, iar sistemul investitorilor este foarte bine gândit, fiecare virtual investitor având obligație să-și împărtășească cu un partener local. După normele Coranului, un străin nu are dreptul să construiască pe pămîntul considerat sfânt, ci numai pe niște insule artificiale construite în largul mării, unde s-au construit cosa. 20.000 de vile luxoase, 400 de hoteluri „de 1001 de nopti”, supermarket-uri, cinematografe, piscine. Aici există 24 de atracții diferite, cea mai spectaculoasă fiind „Bombă cu adrenalină”, pe toboganul de apă atingându-se viteza de 80 km/oră. Este aproape terminată construcția lui „Burj Dubai”, cel mai mare zgârie-nori din lume, înalt de 550 m. Pentru cei 180.000 de băsătini binecuvântați de soartă munesc 640.000 de muncitori veniți din 120 de țări – printre care și România. Indiferent de nivelul și calitatea muncii prestate, de timpul petrecut în Dubai, nimeni nu poate obține cetățenia. Fiecare tânăr care se căsătorește primește din partea statului 150.000 de dolari, salariul minim fiind de 1000 de dolari/lună. Toți locuincii se îmbrecă exact cum se îmbrăcate strămoșii lor, în alb ca zăpadă, purtând pe cap „gutra” (pânză în carouri alb cu roșu legată cu un șnur negru). Interesante sublinierile dvs.: „Ce ar fi dacă le-am spăla și România, încă în parte?!” Atunci, probabil, termenul de naționalism nu ar mai constitui o notiune incriminatoare, ca până acum...

Magda Chioranu - Bran: Ne semnează să citim memorile principesei Ileana, intitulată „Trăiesc din nou”. Întrucât suntem simpatice pentru principesa, bunica dvs. fiind angajată la Spitalul „Imna Regine” din localitatea dvs. până în anul 1948. Gând la gând cu bucurie, întrucât am cumpărat carteasă, ca și dvs., din motive personale, mama mea activând până în 1934 în „Asociația Tinerelor Femei Creștine” (YWCA - Young Women's Christian Association) a cărei președinte era principesa Ileana. Cartea, scrisă cu refinament și mult talent literar, este o frescă mai puțin cunoscută a anilor 1944–1948. Am reținut, printre altele, efectele devastatoare ale bombardamentelor americane asupra orașului Brașov în zilele de Paști ale anului 1944, soldate cu zeci de victime omenești, cu distrugerea gării și a spitalului „Crucea Roșie” – deși avea pe acoperișul lui semnele distincției Seara, la „Radio Londra”, comentatorul cu o voce clară și voioasă, aproape veselă, anunța: „Orașul Brașov din România a primit astăzi cuă roti de Paști” (n. n.: revoltător!) Câtă diferență între cinismul britanic și tratamentul de lux al prizonierilor american și englezi, aprox. 800, care erau „încâști” în vîile de la Timișoara de Sus și Jos! De asemenea, este descris și genocidul din ianuarie 1945, când satul săsești din Imprejurimi, indicat cu 800 de ani în urmă, au fost depopulate, tot camenii apă de muncă având vîrstă între 15 și 55 de ani fiind trimiși la muncă forțată în Rusia. Din județ au fost trimiși în

oble nu mai puțin de 35.500 de bărbați și 32.748 de femei, învechită în vîcoane nelinăzisite, în mijloc de iarnă. Am mai remarcat și un alt aspect al „curajului” regelui Mihai I, care a dat bir cu fugă în timp de două săptămâni după ce a semnat actul de la 23 august 1944; din aceeași zi până în primăvara anului 1945, Mihai I a refuzat orice contact cu principesa Ileana pe motiv că aceasta avea pașaport german, iar autoritățile comuniste merzieau orice legitimitate cu asemenea oameni...

“O profesoră pensionară” - Craiova: Timpul vă permite să vă uită mult la televizor și rădăcini, stupefactă când o mamă tăcăuă înconjurată de 5–6 copii răcnește reporterului că „este soacra”, că are mulți copii de hrăniti și deci

să-i dea guvernul banii! Reporterii televiziunii își înălță camerele de la vedere numai în incinta casei săracăcicăse, la familiile de romi cu precădere, căutând senzația infinită care se repetă la infinit și nu duce în nici un caz la rezolvarea acestor ecuele probleme sociale. Nu fac, în egală măsură, anchete și în rândurile pensionarilor care au muncit o viață întreagă, cu pensii de mizerie, mereu reziliente la întreținere. La fel, nu abordează drama absolvenților de liceu și de facultate, elemente cu care statul a cheltuit milioane cu pregătirea lor profesională, inteligenții și unii chiar superioți, dar care își lău lumea în cap, plecând în străinătate, în necunoscut, pentru un loc de muncă prost plătit acolo, dar incomparabil de bine față de salariile de la noi din țară. Se profanează binecunoscutul proverb românesc: „Fie pâinea căt de rea, tot mai bine e-n America”. Vă împărtășim întru totul sentimentele.

Zina - Constanța: Aveți dreptate: bugetul familiei ai majorității românilor nu le permite să cumpere biletele la hotel (motiv pentru care una dintră camerele apartamentului dvs. de bloc este, în timpul verii, cameră permanentă pentru nudale și prietenii care vor să vină câteva zile pe litoral). Am reținut exemplul dat de dvs. și îl reproduc pentru cititor: la un hotel de trei stele, pretul pe o zi este de 2 milioane lei / persoană; ce te faci dacă vă cu soție și cu doi copii? Paradoxal, în ciuda preturilor exorbitante nu găsești un loc liber la nici un hotel, iar terasele și discotecile sunt în permanență tăcute de consumatori și amatori de distractie. De unde au banii toți aceștia când salariul mediu lunar este de 6,5 milioane? Ce să vă spun: ca la noi, la nimeni! Cu pretul de 6 milioane pe trei zile la un hotel din România, stat zece zile într-o stațiune din Turcia, la Antalya bunăcară, cu bufet suedez în regim de demipensiune. În preț inclusându-se și costul avionului. La fel și la vecinii noștri bulgari, mai săraci, unde la Albena și Nisipurile de Aur, cu 17 euro pe zi (cca. 640.000 lei) serviciul este „al” – adică trei mese zilnic și gratuită la piscină, bar, sezonuri. Explicația fățadelor de prosperitate a litoralului românesc trebuie căutată și în căile oneroase de organizare a banilor de către cei puțini dar care dețin pâinea și cutul. Acumulările lor bănești nu au la bază multă cinstă, ci, sitii și dvs., evaziunea fiscală (de care se vorbește atât de mult). Destul de puțini și-au cumpărat Al Capone, regală gangsterilor din Chicago de la începutul anilor 30, autonii a numeroase crime, a murit în pușcărie, condamnat însă pentru... evaziune fiscală, nu pentru asasinat. Pentru că evaziunea fiscală e o crimă capitală într-o economie de plată autentică. La noi însă legea cu pricina e amănătă de ani de zile. Ceea ce înseamnă că încă mai e mult de făcut!

Drăgan Didi, Zăgan I, regale Daciei – din Brăila (n. n.: 7): Ne spunem că Sfânta Biserică Ortodoxă este doar o imagine de decor, nu o trăire în sine. În adevărat și ne invită la „Partidul Dacia Sfântă” la ... sedință de constituire. Scopul acestui partid este revenirea la Imnoria ereditară a domnilor pământeni întreruptă în 1714 cu moartea lui C. Brâncoveanu”. Semnătura scurtă scrisore cu „Zăgan I, regale Daciei”. Noi am învățat doar despre Burebista, Decebal și cățiva alii, dar nici un Zăgan în plus. În ciuda păreri dvs., nu ne putem închiine la Zamoxică, strămoșii noștri fiind, de vreo 2.000 de ani, creștini-ortodocși...

Vasile Barbu - Novi Sad, Serbia: Vă mulțumim pentru revista „Floare de latinitate”, așrem, deopotrivă, atât conținutul, cât și aspectul grafic. Așa cum scrie sub titlu, revista pe care o conduceți este o revistă de cultură și spiritualitate românească, editată de Consiliul Minorităților Naționale Române din Serbia și Muntenegru. Vă mulțumim pentru gestul dvs. și vă promitem că vă vom trimite lună revista noastră (din care puteți să reproduceți orice articole care cred că vă interesează), specificând sursa, așa cum bine ați procedat în numărul trimis.

Emilian Ghika

Redactor șef:
Colegiul de redacție:
Secretar de redacție:

Relații cu publicul

Periodic editat de "ACTIUNEA ROMÂNĂ" ISSN 1583-9311
Nicoleta Codrin
Emilian Ghika, Corneliu Mihai, Stefan Buzescu, Cătălin Enescu
Nicolae Badea

Str. Mărăștiilor nr. 6, sector 2, București
(zona Circului - între str. Stefan cel Mare, colț cu str. V.Lascăr)
Vineri, între orele 15th – 19th
Tel.: (021) 322 3832 sau 0745 074493
e-mail: actiunea-romana@actiunea-romana.com